ROK XXXVIII. NUMER 2.

DZIENNIK URZĘDOWY

KURATORJUM OKRĘGU SZKOLNEGO LWOWSKIEGO

Lwów, dnia 25 lutego 1934 r.

TREŚĆ:

1.

Zmiana ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 668.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytoucjai i ustawy z dnia 25 marca 1933 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 249) postanawiam co następuje:

Art. 1. Ustawa z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr. 42, poz. 380) w brzmieniu, ustalonem ustawą z dnia 18 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 239), uległa zmianom następującym:

Punkty od 1 do 48 tego artykułu, zmniejszające, względnie uzupełniające, art. art. 2 (p. 1), 3 (p. 2), 6 (p. 3), 7 (p. 4—9), 10 (p. 10), 11 (p. 11), 17 (p. 12, 13), 18 (p. 14), 19 (p. 15), 20 (p. 16), 25 (p. 17), 37 (p. 18—20), 38 (p. 21), 41 (p. 22), 45 p. 23), 46 (p. 24, 25), 50 (p. 26—28), 51 (p. 29), 52 (p. 30), 53 (p. 31), 54 (p. 32), 56 (p. 33), 57 (p. 34), 60 (p. 35), 61 (p. 36—38), 67 (p. 39, 40), 82 (p. 41), 84 (p. 42), 86 (p. 43), 89 (p. 44), 101 (p. 45), 102 (p. 46), 104 (p. 47), 105 (p. 48) ustawy emerytalnej z 11-go grudnia 1923 r., opuszcza się, ponieważ będzie ogłoszony jednolity tekst ustawy, który przedrukuje się.

Art. 2. (1) Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia unormować zaopatrzenie emerytalne funkcjonarjuszów prowizorycznych i nauczycieli tymczasowych w ramach ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r., ze zmianami, wynikającemi z ich charakteru służbowego.

(2) Z dniem wejścia w życie rozporządzenia, przewidzianego w ust. 1, funkcjonarjusze ci i nauczyciele przestają podlegać ubezpieczeniu w odpowiednich zakładach ubezpieczeń.

Art. 3. (1) Do funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych, którym przyznano i wymierzono uposażenie emerytalne przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, oraz do wdów i sierót po nich stosuje się ustawę z dnia 11 grudnia 1923 r. nadal w brzmieniu, obowiązującem przed wejściem w życie tego rozporządzenia, ze zmianami jednak, wprowadzonemi postanowieniami art. 1 p. 2 i 17 niniejszego rozporządzenia.

(2) Postanowień poprzedniego ustępu nie stosuje się jednak do emerytów, ponownie powołanych po dniu 31 stycznia 1934 r. do służby państwowej.

(3) Nie uwzględniając zmian, wprowadzonych postanowieniami art. 1 p. 1, 3, 4, 9, 10, 12 do 16, 18, 21, 22, 26, 33 do 36, 38 do 44, 46 do 48 niniejszego rozporządzenia, stosuje się ustawę z dnia 11 grudnia 1923 r. nadal w brzmieniu, obowiązującem przed wejściem w życie tych postanowień, do:

a) funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych, którzy nie nabyli prawa do uposażenia w służbie czynnej, określonego w rozporządzeniach Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych, z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem oraz prokuratorów, lub z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu wojska, albo w innych, jednocześnie lub później wydanych przepisach o uposażeniu.

b) funkcjonarjuszów b. państw zaborczych, objętych art. 95 ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r.,

c) wdów (żon) i sierót (dzieci) po osobach, wymienionych wyżej w lit. a i b.

(4) Przy wymierzaniu zaopatrzenia emerytalnego osobom, wymienionym w trzecim ustępie, stosuje się odpowiednio właściwe przepisy o uposażeniu czynnem i o wysokości mnożnej, obowiązujące przed dniem 1 lutego 1934 r.

(5) Przy zaliczaniu do wysługi emerytalnej funkcjonarjuszom państwowym i zawodowym wojskowym, nienależącym do Państwowego Za-Zakładu Emerytalnego, okresów służby lub pracy, odbytych przed dniem

1 lutego 1934 r., nie stosuje się zmian, wprowadzonych niniejszem rozporządzeniem do ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. w art. 2 ust. 3, art. 37 p. 2 ust. 1 i 2, art. 38 lit. b, art. 50 ust. 2 lit. c, art. 84 ust. 1 i art. 105 ust. 3.

Art. 4. (1) Zaopatrzenia emerytalne i inne świadczenia, przyznane na mocy ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. funkcjonarjuszom państwowym i zawodowym wojskowym, którzy w służbie czynnej mieli prawo do uposażenia, wolnego od państwowego podatku dochodowego. oraz zaopatrzenia emerytalne i inne świadczenia, przyznane z mocy tejże ustawy wdowom i sierotom po nich, są wolne od państwowego podatku dochodowego.

(2) Postanowienia ust. 1 stosują się pod temi samemi warunkami do pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" i monopolów państwowych oraz do pozostałych po nich rodzin.

Art. 5. (1) Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrowi Skarbu oraz innym ministrom we właściwym każdemu z nich zakresie działania.

(2) Zarazem upoważnia się Ministra Skarbu do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych późniejszemi przepisami i niniejszem rozporządzeniem.

Art. 6. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z wyjątkiem postanowień art. 1 p. 1, 3, 4, 9, 10, 12 do 16, 18, 21, 22, 26, 33 do 36, 38 do 44, 46 do 48, które wchodzą w życie z dniem 1 lutego 1934 roku.

(2) Postanowienia art. 1 p. 6, skreślające w art. 7 ust. 6 lit. b ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. wyrazy: „podlegające zaliczeniu do wysługi emerytalnej", postanowienia art. 1 p. 20, wprowadzające do art. 37 ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. jako nowy przepis punkt 7, i postanowienia art. 1 p. 28, rozciągające zakres działania tego przepisu na zawodowych wojskowych, uzyskują moc obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1932 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki.*

Prezes Rady Ministrów i Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *J. Jędrzejewcz.* Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki.* Minister Spraw Zagranicznych: *Beck.* Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski.* Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki.* Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski.* Minster Rolnctwa i Reform Rolnych: *Nakoniecznikow-Klukowski.* Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki.* Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz.* Minister Opieki Społecznej: *Hubicki.* Minister Poczt i Telegrafów: *Kaliński.*

2.

Zaopatrzenie emerytalne prowizorycznych funkcjonarjuszów państwowych.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20-go stycznia 1934 r.
Dz. U. R. P. Nr. 8, poz. 64.

Na podstawie art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28-go października 1933 roku o zmianie ustawy z dnia 11-go grudnia 1923 roku o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonarjuszów państwowych

i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 668) i art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 11-go grudnia 1923 roku o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. z 1931 roku Nr. 42, poz. 380), w brzmieniu ustalonem ustawą z dnia 18-go marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 239) oraz rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28-go października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 668), zarządza się co następuje:

§ 1. Używane w rozporządzeniu niniejszem określenie „ustawa emerytalna" oznacza ustawę z dnia 11-go grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr. 42, poz. 380) ze wszystkiemi późniejszemi zmianami.

§ 2. (1) Funkcjonarjuszami prowizorycznymi w rozumieniu rozporządzenia niniejszego są mianowani do odwołania (prowizorycznie): urzędnicy i niżsi funkcjonarjusze państwowi, pracownicy państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon", oraz funkcjonarjusze administracji Lasów Państwowych.

(2) Funkcjonarjuszami prowizorycznymi w rozumieniu rozporządzenia niniejszego są również nauczyciele tymczasowi wszystkich szkół państwowych i publicznych, pozostający na etacie Państwa. którzy wstąpili do służby nauczycielskiej po 1 stycznia 1927 r.

§ 3. Funkcjonarjusze prowizoryczni, pozostający na służbie w dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego lub po tym dniu mianowani, jak również wdowy i sieroty po nich, mają prawo do zaopatrzenia emerytalnego według zasad, określonych w rozporządzeniu niniejszem.

§ 4. Do funkcjonarjuszów prowizorycznych oraz wdów i sierót po nich stosuje się odpowiednio przepisy ustawy emerytalnej, dotyczące stałych funkcjonarjuszów państwowych, ze zmianami, wynikającemi z rozporządzenia niniejszego.

§ 5. W razie zbiegu uprawnień do zaopatrzenia na zasadzie ustawy emerytalnej i na zasadzie rozporządzenia niniejszego uprawniony korzysta z prawa wyboru.

§ 6. Gdy właściwe przepisy służbowe uzależniają trwanie służby prowizorycznej ponad pewien okres od zgody funkcjonarjusza, odmowa z jego strony dalszego pełnienia tej służby jest równoznaczna z dobrowolnem wystąpieniem ze służby i pociąga utratę praw emerytalnych. To samo dotyczy odmowy dalszego pełnienia służby prowizorycznej po upływie okresu, na jaki funkcjonarjusz prowizoryczny został mianowany.

§ 7. Do funkcjonarjuszów prowizorycznych mają odpowiednie zastosowanie przepisy o komisjach lekarskich dla stałych funkcjonarjuszów państwowych.

§ 8. (1) Przy obliczaniu funkcjonarjuszom prowizorycznym wysługi emerytalnej służbę prowizoryczną traktuje się narówni ze służbą stałą.

(2) Przy zaliczaniu funkcjonarjuszom prowizorycznym czasu służby przygotowawczej (praktyki) w myśl art. 37 p. 1 ust. 2 ustawy emerytalnej nominacja prowizoryczna jest równoznaczna z mianowaniem na stałe.

§ 9. (1) Objęcie przez emerytowanego funkcjonarjusza (stałego lub prowizorycznego) stanowiska prowizorycznego jest reaktywacją w rozumieniu art. 10 ustawy emerytalnej i pociąga utratę prawa do poprzednio przyznanej emerytury.

(2) Emerytowanemu funkcjonarjuszowi stałemu, powołanemu do czynnej służby prowizorycznej, z którym następnie prowizoryczny stosunek służbowy został rozwiązany, przyznaje i wymierza się emeryturę na zasadzie rozporządzenia niniejszego, z zastrzeżeniem postanowienia art. 10 ust. 2 zdanie 2 ustawy emerytalnej.

(3) Emerytowanemu funkcjonarjuszowi prowizorycznemu, powołanemu do czynnej służby stałej, po przeniesieniu w stan spoczynku, przyznaje i wymierza się emeryturę na zasadzie ustawy emerytalnej z zastrzeżeniem jej postanowienia, zawartego w art. 10 ust. 2 zdanie 2.

§ 10. Emerytowani funkcjonarjusze państwowi, którzy przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego zostali powołani do czynnej służby prowizorycznej, podlegają rozporządzeniu niniejszemu, o ile ich prowizoryczny stosunek służbowy nie zostanie rozwiązany przed 1 stycznia 1935 roku.

§ 11. (1) Prawo do odprawy na mocy art. 44 ustawy emerytalnej służy wszystkim funkcjonarjuszom prowizorycznym, z którymi został rozwiązany stosunek służbowy i którzy nabyli prawa do emerytury jedynie z powodu braku wymaganej wysługi emerytalnej, o ile przytem ostatnio nieprzerwanie pełniona służba trwała co najmniej 12 miesięcy.

(2) Jeżeli prawo do odprawy przewidują również właściwe przepisy służbowe, uprawniony korzysta z prawa wyboru.

§ 12. Postanowienia właściwych przepisów służbowych o odpowiedzialności funkcjonarjuszów państwowych, przeniesionych w stan spoczynku, za występki służbowe, których dopuścili się w czasie czynnej służby, odnoszą się również do funkcjonarjuszów prowizorycznych, otrzymujących emeryturę.

§ 13. Funkcjonarjusze prowizoryczni, objęci rozporządzeniem niniejszem, z dniem jego wejścia w życie przechodzą do ubezpieczenia w Państwowym Zakładzie Emerytalnym. Z tą datą ustaje dotychczasowe ubezpieczenie tych funkcjonarjuszów w instytucjach ubezpieczeń społecznych. Przekazanie składek ubezpieczeniowych Państwowemu Zakładowi Emerytalnemu nastąpi na zasadach, określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów, przewidzianem w art. 7 ust. 5 ustawy emerytalnej. Na tych samych zasadach nastąpi również rozrachunek Państwowego Zakładu Emerytalnego ze Skarbem Państwa z tytułu opłat za lata zaliczalne do emerytury, za które Państwowy Zakład Emerytalny nie otrzyma składek ubezpieczeniowych.

§ 14. Przy zaliczaniu do wysługi emerytalnej funkcjonarjuszom prowizorycznym, objętym rozporządzeniem niniejszem, okresów służby lub pracy, odbytych przed dniem 1-go lutego 1934 r., nie stosuje się, z zastrzeżeniem postanowień § 8 ust. (1) rozporządzenia niniejszego, zmian, wprowadzonych do art. 37 p. 2 ust. 1 i 2 i art. 38 lit. b. ustawy emerytalnej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28-go października 1933 roku. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 668)

§ 15. Zaopatrzenia emerytalne funkcjonarjuszów prowizorycznych i ich rodzin są wolne od państwowego podatku dochodowego.

§ 16. Postanowienia art. 10 ustawy z dnia 18-go marca 1932 r. o zmianie niektórych przepisów, dotyczących zaopatrzenia emerytalnego funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 239) mają zastosowanie do funkcjonarjuszów prowizorycznych oraz wdów i sierót po nich.

§ 17. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 18. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1-go lutego 1934 roku.

Prezes Rady Ministrów: (—) *J. Jędrzejewicz.*
Minister Skarbu: (—) *Wł. Zawadzki.*

3.

Ulgi kolejowe dla funkcjonarjuszów państwowych.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28-go stycznia 1934 r. o ulgach dla funkcjonarjuszów państwowych, sędziów, prokuratorów oraz asesorów i aplikantów sądowych przy przejazdach kolejami państwowemi.
Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 79.

Na podstawie art. 12 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28-go października 1933 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 663) i art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28-go października 1933 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 665) zarządza się co następuje:

§ 1. Urzędnicy, profesorowie i pomocnicze siły naukowe w państwowych szkołach akademickich, nauczyciele szkół państwowych i publicznych, pozostający na etacie Państwa, funkcjonarjusze Straży Więziennej, niżsi funkcjonarjusze państwowi, sędziowie, prokuratorzy oraz asesorowie i aplikanci sądowi — mają prawo korzystania z ulg przy przejazdach kolejami państwowemi według zasad następujących:

1) za przejazd linjami normalnotorowemi płacą stawki przewozowe według tabeli szóstej, stanowiącej załącznik do taryfy osobowej, bagażowej i ekspresowej polskich kolei państwowych, część II, obowiązującej od dnia 1-go stycznia 1934 r. (Dz. Tar. i Zarz. Kol. z 1933 r. Nr. 77, poz. 603);

2) za przejazd linjami wąskotorowemi płacą połowę opłat normalnych.

§ 2. (1) Prawo korzystania przy przejazdach kolejami państwowemi z ulg, przewidzianych w § 1, mają również żony osób, wymienionych w § 1.

(2) Nieuprawnione są do korzystania z ulg żony sądownie separowane, chyba, że na mężu ciąży obowiązek alimentacji.

§ 3. Korzystanie z ulg uzależnione jest od przedstawienia przy kasie biletowej i organom kontrolnym w pociągu legitymacji z fotografją, wystawionej przez właściwą władzę, stwierdzającą w legitymacji, że dana osoba ma prawo korzystania przy przejazdach kolejami państwowemi z ulg, przewidzianych w § 1.

§ 4. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Komunikacji.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1-go lutego 1934 roku.

Prezes Rady Ministrów: (—) *J. Jędrzejewicz.*
Minister Komunikacji: (—) *M. Butkiewicz.*

4.

Państwowa pomoc lekarska dla funkcjonarjuszów państwowych.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28-go stycznia 1934 roku o państwowej pomocy lekarskiej dla funkcjonarjuszów państwowych, sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem, prokuratorów, oficerów i szeregowych Policji Państwowej i Straży Granicznej, członków ich rodzin oraz emerytów.

Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 81.

Na podstawie art. 12 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28-go października 1933 roku o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 663), art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28-go października 1933 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 665), art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28-go października 1933 roku o uposażeniu oficerów i szeregowych Policji Państwowej i Straży Granicznej (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 666), oraz art. 43 ustawy z dnia 11-go grudnia 1923 roku o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. z 1931 roku Nr. 42, poz. 380) zarządza się co następuje:

§ 1. (1) Państwowa pomoc lekarska przysługuje:

(1) funkcjonarjuszom państwowym w rozumieniu art. 1 ust. (2) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28-go października 1933 roku o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 663), wyszczególnionym w § 1 ust. (1) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19-go grudnia 1933 roku o zasadach zaszeregowania funkcjonarjuszów państwowych do grup uposażenia i automatycznego przechodzenia nauczycieli do wyższych grup uposażenia, o dodatkach lokalnych, funkcyjnych i służbowych, oraz o umundurowaniu niższych funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 781), z wyjątkiem funkcjonarjuszów państwowych, zatrudnionych w zarządzie centralnym Ministerstwa Komunikacji oraz w Głównej Inspekcji Komunikacji, którzy otrzymują pomoc lekarską w zakresie, przewidzianym dla pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe";

2) sędziom w sądownictwie powszechnem i administracyjnem, prokuratorom oraz asesorom i aplikantom sądowym;

3) oficerom i szeregowym Policji Państwowej i Straży Granicznej;

4) emerytowanym funkcjonarjuszom państwowym polskim, przeniesionym w stan spoczynku z powodu trwałej niezdolności do służby, przekroczonego wieku lub uzyskania prawa do pełnego uposażenia emerytalnego, tudzież tym emerytom, którzy zostali zwolnieni ze służby państwowej na innej zasadzie, ale w chwili zwolnienia mieli nabyte prawo do pełnego uposażenia emerytalnego, albo przekroczyli 60 lat, bądź też istniała co do nich podstawa w formie orzeczenia lekarskiego do przeniesienia w stan spoczynku z powodu trwałej niezdolności do służby; emeryci odpowiadający warunkom wyżej podanym, a pobierający uposażenie emerytalne z tytułu służby w charakterze funkcjonarjuszów państwowych, zatrudnionych w zarządzie centralnym Ministerstwa Komunikacji oraz w Głównej Inspekcji Komunikacji, otrzymują pomoc lekarską z przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" w zakresie, przewidzianym dla pracowników tego przedsiębiorstwa. Od pomocy lekarskiej wyłączeni są emeryci: a) podlegający z tytułu swego zatrudnienia obowiązkowi ubezpieczenia na wypadek choroby w myśl obowiązu-

jących przepisów; b) przebywający w zakładach leczniczych dla umysłowo chorych w myśl przepisów art. 42 ustawy z dnia 11-go grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. z 1931 roku Nr. 42, poz. 380);

5) członkom rodzin funkcjonarjuszów państwowych, wymienionych w pkt. 1), 2), i 3), a mianowicie: a) żonie — poza przypadkami, gdy jest sądownie separowana, a na mężu nie ciąży obowiązek alimentacji; b) mężowi zupełnie niezdolnemu do pracy, będącemu na wyłącznem utrzymaniu żony; c) dzieciom ślubnym i uprawnionym, tudzież pasierbom do ukończenia lat 18, jeżeli zaś uczęszczają do szkół publicznych lub wskutek ułomności fizycznych, umysłowych, albo nieuleczalnej choroby nie mogą na swoje utrzymanie zarobić — do ukończenia lat 24; wyłączeni są ci członkowie rodzin, którzy podlegają obowiązkowi ubezpieczenia na wypadek choroby w myśl obowiązujących przepisów lub mają prawo do korzystania z pomocy lekarskiej w przedsiębiorstwach państwowych.

(2) Funkcjonarjusze państwowi, wymienieni w ust. (1) pkt. 1), 2) i 3), którzy korzystają z bezpłatnego urlopu, tracą prawo do państwowej pomocy lekarskiej na czas trwania tego urlopu; na ten okres czasu tracą również prawo do korzystania z państwowej pomocy lekarskiej członkowie ich rodzin.

§ 2. Państwowa pomoc lekarska obejmuje w granicach określonych rozporządzeniem niniejszem: 1) poradę i pomoc lekarską z wyjątkiem zabiegów dentystycznych; 2) pomoc położniczą; 3) dostarczenie niezbędnych lekarstw; 4) leczenie w zakładach leczniczych; 5) lecznictwo fizykalno - terapeutyczne i naświetlania wszelkiego rodzaju; 6) badania diagnostyczne; 7) odnośnie do osób, wymienionych w § 1 ust. (1) pkt. 1) — 4), kąpiele i zabiegi balneoterapeutyczne za pół ceny w państwowych zakładach zdrojowych.

§ 3. Pomocy lekarskiej udzielają lekarze i położne, umówieni w tym celu przez wojewódzką władzę administracji ogólnej.

§ 4. (1) Pomoc lekarska jest udzielana na podstawie karty porady, którą chory otrzymuje za uiszczeniem opłaty manipulacyjnej znaczkiem stemplowym (§ 23 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10-go października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842) oraz § 1 pkt. 8) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 9-go grudnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 103, poz. 797) wartości nominalnej 50 gr.

(2) Osobom, wymienionym w § 1 ust. (1) pkt. 1), 2), 3) i 5), wydaje kartę porady władza służbowa funkcjonarjusza po stwierdzeniu, że danej osobie przysługuje prawo korzystania z państwowej pomocy lekarskiej. Osobom powyższym, jeżeli przebywają poza siedzibą urzędowania funkcjonarjusza i nie mogą się zaopatrzyć w kartę porady u władzy służbowej, oraz emerytom, wymienionym w § 1 ust. (1) pkt. 4), wydaje kartę porady właściwa dla miejsca ich przebywania powiatowa władza administracji ogólnej (starosta grodzki, dyrektor policji) po wykazaniu uprawnienia danej osoby do korzystania z państwowej pomocy lekarskiej.

(3) W przypadkach, wymagających śpiesznej pomocy lekarskiej, pomoc ta powinna być udzielona nawet bez przedstawienia karty porady, którą jednak należy doręczyć lekarzowi najpóźniej w ciągu dni 3.

(4) Na żądanie lekarza chory powinien przedstawić dowód, stwierdzający jego tożsamość.

(5) Karta porady jest ważna do końca tego miesiąca, w którym została wydana.

§ 5. (1) Porad lekarskich udziela się w miejscu i w godzinach oznaczonych; jedynie obłożnie chorych odwiedza lekarz w ich mieszkaniu; pomoc powinna być udzielona zasadniczo w dniu wezwania, a w przypadkach ciężkich — bezzwłocznie.

(2) Wprzypadkach nagłych (np. krwotoki, złamania, otrucia i t. p.), o ile przybycie lekarza umówionego jest niemożliwe, można wezwać lekarza prywatnego. Koszty w tym przypadku (jedynie za pierwszą wizytę) zwraca wojewódzka władza administracji ogólnej w wysokości odpowiadającej skali obowiązującego w danej miejscowości cennika należności lekarskich.

(3) W razie koniecznej potrzeby mogą lekarze umowieni kierowac chorych do umówionego lekarza specjalisty; do umówionego lekarza specjalisty zamiejscowego może kierować tylko lekarz powiatowy.

§ 6. W zakresie zabiegów ortopedycznych Skarb Państwa zwraca: 1) 75% kosztów leczenia szpitalnego na zasadach, określonych w § 8; 2) 50% kosztów za aparaty i protezy, obliczonych według taksy ustalanej przez Ministerstwo Opieki Społecznej, jeżeii konieczność nabycia takiego aparatu lub protezy zostanie potwierdzona przez wojewódzką władzę administracji ogólnej.

§ 7. (1) Zabiegi fizyko - terapeutyczne i badania diagnostyczne mogą być stosowane na podstawie polecenia lekarza umówionego jedynie w zakładach leczniczych, instytucjach i laboratorjach, uznanych przez Ministra Opieki Społecznej.

(2) Za zabiegi fizyko - terapeutyczne i badania diagnostyczne Skarb Państwa opłaca 50% taksy, ustanowionej dla tychże zabiegów i badań przez wojewódzką władzę administracji ogólnej.

(3) Zakres zabiegów fizyko - terapeutycznych i badań diagnostycznych, które mogą być stosowane, określi Minister Opieki Społecznej w drodze instrukcji.

§ 8. (1) Leczenie szpitalne osób, wymienionych w § 1, ust. (1), przeprowadza się: 1) w szpitalach publicznych (art. 5 i 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22-go marca 1928 roku o zakładach leczniczych — Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 382); 2) w innych zakładach leczniczych, uznanych dla tego celu przez Ministra Opieki Społecznej.

(2) Funkcjonarjuszom państwowym, wymienionym w § 1 ust. (1) pkt. 1), sędziom, prokuratorom, asesorom i aplikantom sądowym, wszystkim oficerom Policji Państwowej i Straży Granicznej oraz członkom rodzin tych osób, przysługuje leczenie szpitalne według klasy II, niższym funkcjonarjuszom państwowym i szeregowym Policji Państwowej i Straży Granicznej oraz członkom ich rodzin — według klasy III.

(3) Emerytowani funkcjonarjusze państwowi, wymienieni w § 1 ust. (1) pkt. 4), otrzymują leczenie szpitalne na zasadach, określonych w ust. (2).

(4) Za leczenie w szpitalu publicznym Skarb Państwa uiszcza 75% opłaty dziennej, obowiązującej w danym szpitalu.

(5) Za leczenie w zakładach leczniczych, wymienionych w ust. 1 pkt. 2) Skarb Państwa uiszcza koszty leczenia w sposób następujący: 1) jeżeli leczenie odbyło się w specjalnym zakładzie leczniczym uznanym, przeznaczonym do leczenia chorych lub zagrożonych gruźlicą — 75% kosztów, obliczonych według przeciętnej opłat dziennych, obowiązujących w takich uznanych zakładach, znajdujących się na obszarze tego województwa, w którego obrębie leczenie się odbywało; 2) jeżeli leczenie odbyło się w innych uznanych zakładach leczniczych — 75% kosztów, obliczonych wedle przeciętnej opłat dziennych, obowiązujących w szpitalach publicznych na obszarze tego województwa, w którego obrębie leczenie się odbywało.

(6) Za leczenie szpitalne w nieuznanych zakładach leczniczych koszty tego leczenia mogą być w drodze wyjątku pokryte przez Skarb Państwa w wysokości, nieprzekraczającej 75% przeciętnej opłat dziennych, za zgodą Ministra Opieki Społecznej jedynie w przypadkach nagłych, gdy umieszczenie w szpitalu publicznym lub uznanym zakładzie leczniczym nie mogło nastąpić ze względu na ich zbyt

znaczne oddalenie od miejscowości, w której taki przypadek nastąpił, a przewóz chorego do szpitala lub uznanego zakładu leczniczego zagrażał istotnie zdrowiu lub życiu chorego, o ile okoliczności powyższe zostaną stwierdzone przez lekarza powiatowego.

(7) W przypadkach, gdy przeciętna opłata dzienna jest wyższa niż opłata dzienna, obowiązująca w danym zakładzie leczniczym — Skarb Państwa uiszcza 75% opłaty dziennej tego zakładu.

(8) Wysokość przeciętnych opłat dziennych, przewidzianych w ustępach poprzedzających, ustala wojewódzka władza administracji ogólnej i ogłasza w dzienniku wojewódzkim.

§ 9. (1) Umieszczenie chorego w szpitalu publicznym lub w uznanym zakładzie leczniczym następuje na podstawie karty skierowania, którą na wniosek lekarza umówionego wydaje lekarz powiatowy: 1) w przypadku choroby zakaźnej, 2) o ile chory nie posiada w domu należytej opieki, 3) w przypadkach, kiedy opieka szpitalna jest niezbędnie potrzebna.

(2) W przypadku nagłym chory może być umieszczony w szpitalu lub uznanym zakładzie leczniczym bez karty skierowania, którą jednak należy doręczyć zarządowi szpitala w ciągu tygodnia. Konieczność umieszczenia w tym przypadku chorego stwierdza lekarz powiatowy na podstawie akt szpitalnych.

§ 10. Leczenie szpitalne, określone w § 8, może trwać co do funkcjonarjuszów państwowych, wymienionych w § 1 ust. (1) pkt. 1) — 4), najdłużej pół roku, zaś co do osób, wymienionych w § 1 ust. (1) pkt. 5) — najdłużej 3 miesiące w ciągu roku.

§ 11. (1) Pomocy położniczej udziela się w mieszkaniu położnicy bądź w zakładach leczniczych, wymienionych w § 8.

(2) Pomocy położniczej w mieszkaniu udziela położna umówiona, opłacana przez Skarb Państwa; poza tem położnicy przysługuje zwrot udowodnionych wydatków, związanych z porodem (niezbędne leki, środki opatrunkowe i t. p.) do wysokości, nieprzekraczającej 25% przeciętnej opłaty dziennej, określonej w § 8 ust. (5) pkt. 2) — za przeciąg dni 10.

(3) W razie niemożności udzielenia pomocy położniczej przez położną umówioną, Skarb Państwa zwraca udowodnione wydatki, związane z porodem, odbytym w mieszkaniu położnicy (niezbędne leki, środki opatrunkowe i t. p.) do wysokości, nieprzekraczającej 75% przeciętnej opłaty dziennej, określonej w § 8 ust. (5) pkt. 2) — za przeciąg dni 10.

(4) W razie odbycia porodu w zakładzie leczniczym mają zastosowanie analogiczne przepisy, podane w § 8 o leczeniu szpitalnem.

§ 12. Zezwolenia na korzystanie z kąpieli lub zabiegów balneoterapeutycznych za pół ceny w państwowych zakładach zdrojowych będą udzielane przez zarząd zakładu zdrojowego na podstawie zaświadczenia lekarza powiatowego, stwierdzającego konieczność kąpieli lub zabiegów oraz ich liczbę.

§ 13. (1) Za niezbędne lekarstwa, przepisane przez lekarza umówionego, Skarb Państwa opłaca 75% należności, zaś za specyfiki zagraniczne — 50% należności, resztę płaci funkcjonarjusz.

(2) Koszty leków, materjałów i środków opatrunkowych, zużytych przez lekarzy w przychodniach i gabinetach lekarskich, ponosi Skarb Państwa.

§ 14. Poza świadczeniami, wymienionemi w paragrafach poprzedzających, funkcjonarjusze państwowi i członkowie ich rodzin korzystać mogą za zwrotem kosztów z zakładów i urządzeń, które ewentualnie zostaną zorganizowane przez Ministerstwo Opieki Społecznej na zasadach samowystarczalności, jak również

z taryf ulgowych w zakładach leczniczych specjalnych, z któremi zawarte będą specjalne umowy przez Ministerstwo Opieki Społecznej.

§ 15. (1) Koszty przejazdu lekarza do obłożnie chorego (w obie strony) oraz koszt przewiezienia chorego do lekarza lub szpitala (w jedną stronę) pokrywa Skarb Państwa.

(2) Za przewiezienie obłożnie chorego pozamiejscowego do lekarza lub szpitala koszty podwody będą opłacane lub zwracane w wysokości, nieprzekraczającej 50 gr za przejechany kilometr. O ile podróż odbyła się koleją, będą zwrócone koszty biletu tej klasy, która przysługuje choremu przy przesiedleniu służbowem.

§ 16. Opłaty, przewidziane w § 4, 5, 6, 8, 13 i 14, oraz ograniczenie czasu leczenia w zakładach leczniczych, przewidziane w § 10, nie mają zastosowania, gdy pomoc lekarska następuje wskutek nieszczęśliwego wypadku, doznanego przez funkcjonarjusza państwowego w czasie i wskutek pełnienia służby.

§ 17. Jeżeli zostanie stwierdzone, że wezwanie lekarza do chorego było nieuzasadnione, dany funkcjonarjusz państwowy obowiązany będzie zapłacić honorarjum lekarskie w wysokości, przyjętej zasadniczo dla lekarzy miejscowych, jako też inne koszty, z wizytą lekarską związane.

§ 18. Państwowa pomoc lekarska, unormowana rozporządzeniem niniejszem, jest zorganizowana jedynie w granicach Państwa Polskiego; na obszarze W. M. Gdańska przysługuje osobom, wymienionym w § 1 ust. (1), jedynie w przypadku, gdy pełnią one służbę albo zamieszkują na obszarze tego miasta.

§ 19. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Opieki Społecznej.

§ 20. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1-go lutego 1934 roku, a co do przepisów § 6, 7 i 13 ust. (1) — z dniem 1-go marca 1934 r. Z dniem 1-go lutego 1934 r. traci moc obowiązującą rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22-go marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 254), zmienione rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 30-go stycznia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 8, poz. 51), z wyjątkiem przepisów § 6 tego rozporządzenia, które tracą moc obowiązującą z dniem 1-go marca 1934 roku.

Prezes Rady Ministrów: (—) *J. Jędrzejewicz.*
Minister Opieki Społecznej: (—) *Hubicki.*

5.

Opłaty za mieszkania, zajmowane przez funkcjonarjuszów państwowych w budynkach państwowych, przez Skarb Państwa wynajmowanych lub administrowanych.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28-go stycznia 1934 r.
Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 82.

Na podstawie art. 13 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28-go października 1933 roku, o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 663), art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28-go października 1933 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 665) i art. 8 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28-go października 1933 roku o uposażeniu oficerów i szeregowych Policji Państwowej i Straży Granicznej (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 666) zarządza się co następuje:

§ 1. (1) Za użytkowanie lokali reprezentacyjnych nie pobiera się żadnych opłat. Koszty umeblowania i konserwacji, jak również koszty oświetlenia, opału i utrzymania w czystości tych lokali pokrywa Skarb Państwa w granicach kredytów, ustalonych ustawą skarbową.

(2) Za lokale reprezentacyjne uznaje się lokale łącznie z pomieszczeniami ściśle mieszkalnemi, użytkowane przez Prezesa Rady Ministrów, Ministrów, Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, Generalnego Inspektora Sił Zbrojnych, Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Spraw Wojskowych i Ministerstwie Spraw Zagranicznych, Szefa Sztabu Głównego, Inspektorów Armji, Wojewodów i Szefa Kierownictwa Marynarki Wojennej, o ile lokale te mieszczą się w gmachach państwowych lub w gmachach, przez Skarb Państwa w całości bądź częściowo wynajmowanych lub administrowanych.

(3) Rozmiar lokali reprezentacyjnych ustala Prezes Rady Ministrów na wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych, uzgodniony z zainteresowanymi Ministrami.

(4) Do lokali reprezentacyjnych zalicza się także mieszkania zajmowane w gmachach, oddanych Sejmowi i Senatowi Rzeczypospolitej Polskiej, przez Marszałka Sejmu i Marszałka Senatu oraz mieszkania, które funkcjonarjuszom państwowym i wojskowym przyznaje w gmachach, oddanych Prezydentowi Rzeczypospolitej dla celów reprezentacyjnych — Prezydent Rzeczypospolitej, w gmachach, oddanych Sejmowi i Senatowi — odpowiednio Marszałek Sejmu lub Marszałek Senatu, a w innych gmachach reprezentacyjnych — Prezes Rady Ministrów w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Spraw Wewnętrznych.

(5) Lokale reprezentacyjne nie podlegają podatkowi od lokali.

§ 2. (1) Funkcjonarjusze państwowi, zajmujący mieszkania służbowe. uiszczają za te mieszkania opłatę w wysokości 15% uposażenia zasadniczego, zwiększonego o dodatek lokalny, o ile taki im przysługuje.

(2) O ileby jednak obliczony w ten sposób czynsz był wyższy od kwoty, która należałaby się za dane mieszkanie służbowe przy zastosowaniu § 3 lub 4 rozporządzenia niniejszego, wówczas opłatę za mieszkanie służbowe pobiera się w wysokości, obliczonej według zasad, przewidzianych w tych paragrafach, w przypadkach zaś, gdy mieszkanie służbowe było zajmowane przez danego funkcjonarjusza w dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego, czynsz za mieszkanie nie może być wyższy od opłaty, uiszczanej przez tegoż funkcjonarjusza przed dniem 31-go stycznia 1934 roku.

(3) Niżsi funkcjonarjusze państwowi zakładów chowu koni, zajmujący mieszkania służbowe, zwolnieni są od opłat za te mieszkania.

(4) Za mieszkania służbowe uważać należy mieszkania, przydzielone przez władze przełożone funkcjonarjuszom państwowym: 1) ze względu na szczególny charakter czynności służbowych, wymagających zajmowania mieszkania w ściśle określonym gmachu, lub 2) dla wykonywania czynności służbowych związanych z danym gmachem.

§ 3. Za korzystanie z pomieszczeń, otrzymywanych przez funkcjonarjuszów państwowych od Skarbu Państwa w naturze, podlegających działaniu ustawy z dnia 11-go kwietnia 1924 roku o ochronie lokatorów (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 406), a wynajmowanych w czerwcu 1914 roku, poza przypadkami, przewidzianemi w § 1 i 2 rozporządzenia niniejszego, pobiera się komorne w wysokości podstawowego komornego, określonego w myśl postanowień art. 5 powołanej ustawy.

§ 4. (1) Za korzystanie z pomieszczeń, nie podpadających pod postanowienie § 3, pobiera się od funkcjonarjuszów państwowych komorne stosownie do powierzchni użytkowej, obliczone w sposób niżej podany:

Miejscowości dzieli się na 5 kategoryj, a mianowicie: I kategorja — m. st. Warszawa, II kategorja — miejscowości, mające powyżej 80.000 mieszkańców, III kategorja — miejscowości, mające od 40.000 do 80.000 mieszkańców, IV kategorja — miejscowości, mające od 10.000 do 40.000 mieszkańców, V kategorja — miejscowości, mające poniżej 10.000 mieszkańców.

(2) Wysokość komornego od jednego metra kwadratowego powierzchni użytkowej ustala się: dla miejscowości kategorji I — 9 — 16 zł rocznie; dla miejscowości kategorji II — 8 — 14 zł. rocznie; dla miejscowości kategorji III — 6 — 12 zł rocznie; dla miejscowości kategorji IV — 4 — 10 zł rocznie; dla miejscowości kategorji V — 3 — 8 zł rocznie.

(3) Wysokość opłaty ustala władza lub urząd sprawujący zarząd budynkiem.

(4) Za mieszkania, znajdujące się w mansardach i na poddaszach, komorne może być obniżone do 50%. a za mieszkania, znajdujące się w suterenach i barakach do 25% norm wyżej wskazanych.

§ 5. (1) Komorne za mieszkania, zajmowane przez funkcjonarjuszów państwowych na obszarze W. M. Gdańska, nie podlegające gdańskim ustawom mieszkaniowym, pobiera się stosownie do powierzchni użytkowej, przyczem od 1 m^2 powierzchni oblicza się — o ile na podstawie umów polsko-gdańskich nie okaże się potrzeba stosowania stawek niższych: dla m. Gdańska — 7 — 12 guldenów rocznie, dla innych miejscowości na obszarze W. M. Gdańska — 5 — 8 guldenów rocznie.

(2) Wysokość komornego ustala władza lub urząd, sprawujący zarząd budynkiem.

(3) Komorne za mieszkania, znajdujące się w mansardach, na poddaszach, w suterenach i barakach, może być obniżone według zasad, ustalonych w § 4 ust. (4).

§ 6. Postanowienia art. 8 ustawy o ochronie lokatorów mają anlogiczne zastosowanie do pomieszczeń, wymienionych w § 2, 3 i 4 rozporządzenia niniejszego. Ponadto w miejscowościach, w których gminne urządzenia wodociągowe i kanalizacyjne zostały wybudowane po dniu 1-go czerwca 1924 r., pobiera się za pomieszczenia, wymienione w § 3 i 4 rozporządzenia niniejszego, opłaty dodatkowe do komornego za dostarczoną z wodociągów miejskich wodę i za korzystanie z kanałów miejskich.

§ 7. Opłaty, obliczone według zasad § 2, 3 i 4, odnoszą się wyłącznie do lokali mieszkalnych, natomiast za użytkowanie zabudowań gospodarczych, placów, ogrodów i t. p. pobiera się opłaty dodatkowe, stosownie do wartości użytkowanych przez lokatorów przedmiotów.

§ 8. Za mieszkania, zajmowane przez skoszarowanych szeregowych Straży Granicznej w budynkach państwowych przez Skarb Państwa wynajmowanych lub administrowanych, nie pobiera się żadnych opłat.

§ 9. Funkcjonarjuszami państwowymi w rozumieniu rozporządzenia niniejszego są: urzędnicy, profesorowie i pomocnicze siły naukowe w państwowych szkołach akademickich, nauczyciele szkół państwowych i publicznych, pozostający na etacie Państwa, funkcjonarjusze Straży Więziennej oraz niżsi funkcjonarjusze państwowi, sędziowie w sądownictwie powszechnem i administracyjnem, prokuratorzy, asesorzy i aplikanci sądowi, oficerowie i szeregowi Policji Państwowej i Straży Granicznej.

§ 10. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrom: Spraw Wewnętrznych, Skarbu, Sprawiedliwości oraz innym właściwym ministrom.

§ 11. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1-go lutego 1934 roku i obowiązuje na obszarze całego Państwa, jak również w odniesieniu do mieszkań, zajmowanych przez funkcjonariuszów państwowych w W. M. Gdańsku, w budynkach Skarbu Państwa, w budynkach przez Skarb Państwa wynajmowanych lub administrowanych, z wyjątkiem mieszkań w tych budynkach, zajmowanych przez funkcjonariuszów Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

(2) Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 1-go października 1924 roku (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 849) wraz z późniejszemi zmianami.

Prezes Rady Ministrów: (—) *J. Jędrzejewicz,* Minister Spraw Wewnętrznych: (—) *Bronisław Pieracki,* Minister Skarbu: (—) *Wl. Zawadzki,* Minister Sprawiedliwości: *(—) Czesław Michałowski.*

6.

Wymiar godzin nauczania oraz innych zajęć obowiązkowych nauczycieli i kierowników szkół.

Rozporządzenie Ministra W. R. i O. P. z dnia 24 stycznia 1934 r. Nr. BP. 2752/34).

(Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 1, poz. 4).

Na podstawie art. 29 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r., o stosunkach służbowych nauczycieli w brzmieniu nadanem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 660) zarządzam co następuje:

Przepisy szczegółowe.

I. Przedszkola.

§ 1. Wychowawczyni przedszkola obowiązana jest do prowadzenia zajęć wychowawczych w ilości 30 godzin tygodniowo.

Kierowniczka przedszkola obowiązana jest do prowadzenia zajęć wychowawczych w ilości 28 godzin tygodniowo.

II. Publiczne szkoły powszechne.

§ 2. Nauczyciel szkoły powszechnej obowiązany jest do udzielania nauki w wymiarze 30 godzin lekcyjnych tygodniowo.

§ 3. Nauczyciel szkoły powszechnej specjalnej, względnie oddziału specjalnego (pomocniczego), obowiązany jest do udzielania nauki w wymiarze 28 godzin lekcyjnych tygodniowo.

§ 4. Kierownik szkoły powszechnej obowiązany jest zgodnie z postanowieniami statutu publicznych szkół powszechnych do udzielania nauki w wymiarze: 28 godzin lekcyjnych tygodniowo w szkole o 2 nauczycielach, 26 godzin lekcyjnych tygodniowo w szkole o 3 nauczycielach, 24 godzin lekcyjnych tygodniowo w szkole o 4 nauczycielach, 22 godzin lekcyjnych tygodniowo w szkole o 5 nauczycielach, 20 godzin lekcyjnych tygodniowo w szkole o 6 nauczycielach.

Przy liczbie nauczycieli, nie mniejszej od 7, kierownik otrzymuje za każdy oddział powyżej 7-miu — 2 godziny tygodniowo dalszej zniżki a więc przy 8 oddziałach uczy 18 godzin tygodniowo, przy 9 oddziałach — 16 godzin tygodniowo i t. d.

§ 5. Kierownik szkoły powszechnej specjalnej obowiązany jest zależnie od liczby nauczycieli do udzielania nauki w ilości godzin, przewidzianej w § 4, zmniejszonej o 2.

§ 6. Nauczyciel szkoły powszechnej, powołany do pracy instruktorskiej, otrzymuje na czas pełnienia tej pracy zniżkę obowiązującej go liczby godzin lekcyjnych do 6 tygodniowo; w wyjątkowych wypadkach Minister może go zwolnić całkowicie od godzin lekcyjnych.

III. Szkoły średnie ogólnokształcące i zakłady kształcenia nauczycieli.

§ 7. Nauczyciel gimnazjum, seminarjum nauczycielskiego lub seminarjum dla wychowawczyń przedszkoli obowiązany jest do udzielania nauki w następującym wymiarze:

a) 27 godzin lekcyjnych tygodniowo w I kategorji przedmiotów, obejmującej: rysunek, zajęcia praktyczne, muzykę, śpiew i ćwiczenia cielesne,

b) 23 godzin lekcyjnych tygodniowo w II kategorji przedmiotów, obejmującej: religję, matematykę, historję, geografję, oraz higjenę i propedeutykę filozofji,

c) 21 godzin lekcyjnych tygodniowo w III kategorji przedmiotów, obejmującej: języki, fizykę, chemję, przyrodę i przedmioty pedagogiczne.

§ 8. Nauczyciel państwowego wyższego kursu nauczycielskiego, Państwowego Instytutu Pedagogiki Specjalnej, Państwowego Instytutu Robót Ręcznych, lub pedagogjum, istniejącego na podstawie zarządzenia Ministra W. R. i O. P. z dnia 19 czerwca 1928 r. w sprawie statutu państwowych pedagogjów (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 8, poz. 135), obowiązany jest do udzielania nauki w wymiarze 18 godzin lekcyjnych tygodniowo.

§ 9. Nauczyciel Państwowego Instytutu Nauczycielskiego obowiązany jest do udzielania nauki w wymiarze 15 godzin lekcyjnych tygodniowo.

§ 10. Dyrektor (przełożona), względnie pełniący obowiązki dyrektora (przełożonej):

a) Państwowego Instytutu Nauczycielskiego — obowiązany jest do udzielania nauki w wymiarze 4 godzin lekcyjnych tygodniowo,

b) Państwowego wyższego kursu nauczycielskiego, Państwowego Instytutu Pedagogiki Specjalnej, Państwowego Instytutu Robót Ręcznych, gimnazjum, które posiada co najmniej 8 oddziałów, lub pedagogjum, istniejącego na podstawie zarządzenia Ministra W. R. i O. P. z dnia 19 czerwca 1928 r. w sprawie statutu państwowych pedagogjów (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 8, poz. 135) — obowiązany jest do udzielania nauki w wymiarze 6 godzin lekcyjnych tygodniowo,

c) seminarjum nauczycielskiego, seminarjum dla wychowawczyń przedszkoli lub gimnazjum, które posiada mniej niż 8 oddziałów — obowiązany jest do udzielania nauki w wymiarze 8 godzin lekcyjnych tygodniowo.

§ 11. Nauczyciel szkoły ćwiczeń obowiązany jest do udzielania nauki w wymiarze 27 godzin lekcyjnych tygodniowo.

§ 12. Kierownik szkoły ćwiczeń obowiązany jest do udzielania nauki w wymiarze określonym w § 4 zmniejszonym o 6.

§ 13. Nauczyciel szkoły średniej ogólnokształcącej lub zakładu kształcenia nauczycieli, powołany do pracy instruktorskiej, otrzymuje na czas pełnienia tej pracy zniżkę obowiązującej go liczby godzin lekcyjnych do 6 tygodniowo; w wyjątkowych wypadkach Minister może go zwolnić całkowicie od godzin lekcyjnych.

IV. Szkoły zawodowe.

§ 14. Nauczyciel szkoły zawodowej obowiązany jest do udzielania nauki w nasstępującym wymiarze:

a) 27 godzin lekcyjnych tygodniowo w I kategorji przedmiotów, obejmującej: kaligrafję, pisanie na maszynie, rysunek odręczny elementarny, rzeźbę elementarną, pracę ręczną, udzielana przez nauczycieli. muzykę, śpiew i ćwiczenia cielesne,

b) 23 godzin lekcyjnych tygodniowo w II kategorji przedmiotów, obejmującej: religję, historję, geografję ogólną i higjenę ogólną,

c) 21 godzin lekcyjnych tygodniowo w III kategorji przedmiotów, obejmującej: naukę ogólną języków, prawoznawstwo ogólne, pedagogję, matematykę, z wyjątkiem matematyki wyższej, geometrję wykreślną, fizykę, chemję ogólną, przyrodę ogólną, ćwiczenia w pracowniach: fizycznej, chemicznej ogólnej i przyrodniczej ogólnej, stenografję, rysunek zawodowy w szkołach rzemieślniczo-przemysłowych, rysunek techniczny elementarny w szkołach technicznych, rysunek zawodowy artystyczny i rzeźbę zawodową,

d) 18 godzin lekcyjnych tygodniowo w IV kategorji przedmiotów, obejmującej: naukę języków w zastosowaniu do zawodów, matematykę wyższą oraz przedmioty zawodowe i ćwiczenia, które Minister W. R. i O. P. do tej kategorji przedmiotów zaliczy.

§ 15. Kierownik warsztatów szkolnych obowiązany jest do pełnienia wszystkich czynności, związanych z kierownictwem i zajęciami praktycznemi przez cały czas pracy młodzieży w warsztatach szkolnych oraz do udzielania nauki w wymiarze:

a) 12 godzin lekcyjnych tygodniowo, gdy warsztat szkolny czynny jest ponad 22 do 30 godzin tygodniowo,

b) 9 godzin lekcyjnych tygodniowo, gdy warsztat szkolny czynny jest ponad 30 do 38 godzin tygodniowo,

c) 6 godzin lekcyjnych tygodniowo, gdy warsztat szkolny czynny jest ponad 38 godzin tygodniowo.

§ 16. Kierownik wydziału, względnie działu, obowiązany jest do pełnienia wszystkich czynności, związanych z kierownictwem oraz do udzielania nauki w ilości od 12—18 godzin lekcyjnych tygodniowo, zależnie od wielkości wydziału (działu) i decyzji Ministra W. R. i O. P.

§ 17. Instruktor szkoły zawodowej obowiązany jest do pełnienia czynności instruktorskich w wymiarze od 27 do 36 godzin tygodniowo, zależnie od typu i stopnia szkoły oraz decyzji Ministra W. R. i O. P.

§ 18. Instruktor szkoły zawodowej, który nie może być zajęty czynnościami instruktorskiemi w pełnym wymiarze godzin, określonym

w § 17, obowiązany jest do pracy, związanej z prowadzeniem warsztatów w liczbie godzin, brakującej mu do pełnego wymiaru.

§ 19. Dyrektor szkoły zawodowej obowiązany jest do pełnienia czynności dyrektora szkoły, a nadto do udzielania nauki w ilości 6 godzin lekcyjnych tygodniowo.

V. Inne szkoły i zakłady naukowe.

§§ 20—25, dotyczące nauczycieli i dyrektorów konserwatorjów muzycznych, Instytutu Sztuki Teatralnej i instytutów sztuk plastycznych opuszczono.

Przepisy wspólne.

§ 26. Oprócz udzielania nauki, względnie pełnienia czynności instruktorskich, do ogółu zajęć obowiązkowych nauczycieli i kierowników szkół należy spełnianie wszystkich czynności, przewidzianych osobnemi przepisami.

§ 27. Gdy szczególne warunki organizacyjne szkoły w związku z planem godzin będą tego wymagały, nauczyciele, instruktorzy warsztatowi w szkołach zawodowych i dyrektorzy (kierownicy, przełożone) obowiązani są do udzielania nauki względnie pełnienia czynności instruktorskich w wymiarze wyższym, niż określony przepisami szczególnemi — czyli w godzinach nadliczbowych.

Ilość godzin nadliczbowych, do których nauczyciele (instruktorzy) są zobowiązani, nie może przekraczać:

a) dla nauczycieli wszystkich typów szkół i instruktorów warsztatowych szkół zawodowych — 4 tygodniowo. b) dla kierowników wydziałów — 3 tygodniowo. c) dla dyrektorów i kierowników wszystkich typów szkół, z wyjątkiem kierowników publicznych szkół powszechnych (specjalnych) i szkół ćwiczeń — 2 tygodniowo.

Kierownicy publicznych szkół powszechnych (specjalnych) i szkół ćwiczeń nie mogą być zatrudnieni w godzinach nadliczbowych.

§ 28. Za pracę w godzinach nadliczbowych przysługuje nauczycielowi (instruktorowi) dodatek służbowy w wysokości, określonej osobnemi przepisami.

§ 29. Nauczyciel (kierownik wydziału, działu, warsztatu), inspektor i dyrektor (kierownik, przełożona), który otrzymał na podstawie właściwych przepisów zniżkę obowiązującego go wymiaru godzin lekcyjnych, względnie wymiaru godzin czynności instruktorskich, nie może być w tym czasie zatrudniony w godzinach nadliczbowych.

§ 30. Nauczyciel, który zgodnie z przepisanym planem godzin, nie udzielał w pewnych okresach roku szkolnego nauki w obowiązującym go wymiarze godzin lekcyjnych tygodniowo, winien tę brakującą ilość godzin lekcyjnych, o ile organizacja planu nauki tego wymaga, uzupełnić w innych okresach roku szkolnego, przyczem nie można go zobowiązać do większej ilości godzin, niż 32.

Gdy wskutek tego w pewnych okresach udzielał nauki w wymiarze wyższym od normalnie go obowiązującego, prawo do dodatku służbowego przysługiwać mu będzie dopiero po uzupełnieniu wszystkich godzin, brakujących do normalnego wymiaru w poszczególnych okresach roku szkolnego.

§ 31. Nauczyciel, przydzielony do szkoły innego typu, obowiązany jest do wymiaru godzin lekcyjnych i zajęć, przewidzianych dla nauczycieli tej szkoły, do której został przydzielony.

Nie dotyczy to nauczyciela, pozostającego na etacie jednej szkoły, któremu władza poleciła równocześnie spełnianie obowiązków w innej szkole.

§ 32. Jeżeli nauczyciel udziela przedmiotów, należących do różnych kategoryj, to za kategorję zasadniczą, według której oznacza się obowiązujący go wymiar godzin lekcyjnych, przyjmuje się kategorję, obejmującą przedmioty, jakie nauczyciel głównie studjował, lub z których uzyskał kwalifikacje nauczycielskie, względnie te, których naucza w największej liczbie godzin.

Przy równej ilości godzin nauczania przedmiotów różnych kategoryj, za kategorję zasadniczą, według której oznacza się obowiązujący nauczyciela wymiar godzin, przyjmuje się kategorje przedmiotów, do nauczania których posiada kwalifikacje.

Jeżeli nauczyciel, o którym mowa w ustępie poprzednim, udziela lekcyj przedmiotów kategorji zasadniczej w ilości godzin, nie dosięgającej obowiązującego go w tej kategorji wymiaru, wówczas winien brakującą ilość godzin uzupełnić równą jej ilością godzin, udzielanych przez niego przedmiotów innych kategoryj.

Nauczyciel ćwiczeń cielesnych może brakującą mu do obowiązującego wymiaru liczbę godzin uzupełnić godzinami gier i zabaw, prowadzonych przez niego w szkole w godzinach popołudniowych, a jeśli nauczyciel ćwiczeń cielesnych jest lekarzem, może brakującą liczbę godzin uzupełnić godzinami zajęć higjeniczno-lekarskich.

Nauczyciel, będący kierownikiem pedagogicznem hufca szkolnego, może brakującą mu do obowiązującego wymiaru liczbę godzin uzupełnić najwyżej 4 godzinami zajęć w hufcu szkolnym.

Postanowienia końcowe.

§ 33. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1934 roku.

Do końca jednak roku szkolnego 1933/34 można utrzymać zatwierdzone już przez władze szkolne na ten rok przydziały godzin dla nauczycieli, instruktorów, kierowników wydziałów, kierowników warsztatów szkolnych i dyrektorów, a w wypadkach, gdy nauczyciel nie miałby w związku z tem obowiązującego według niniejszego rozporządzenia wymiaru godzin, można mu udzielić odpowiedniej zniżki.

Minister W. R. i O. P.: (—) *J. Jedrzejewicz.*

7.

Dodatki służbowe za godziny nadliczbowe.

Rozporządzenie Ministra W. R. i O. P. z dnia 24 stycznia 1934 r. (Nr. BP-2754/34) w sprawie dodatków służbowych, należnych nauczycielom szkół państwowych i publicznych, pozostających na etacie Państwa, z tytułu nauczania i zajęć nadliczbowych oraz z tytułu pracy w szkolach zawodowych i specjalnych w charakterze wybitnego fachowca

(Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 1, poz. 5).

Na podstawie § 40 pkt. e) oraz § 65 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania funkcjonarjuszów

państwowych do grup uposażenia i automatycznego przechodzenia nauczycieli do wyższych grup uposażenia, o dodatkach lokalnych, funkcyjnych i służbowych oraz o umundurowaniu niższych funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 781) zarządzam, co następuje.

A. Dodatki służbowe z tytułu nauczania we wszystkich typach szkół i pełnienia czynności instruktorskich w szkołach zawodowych.

§ 1. Nauczyciele wszystkich typów szkół za nauczanie — a instruktorzy warsztatowi w szkołach zawodowych za pełnienie czynności instruktorskich — w godzinach nadliczbowych, t. j. przekraczających wymiar ustalony w §§ 1—3, 7—11, 14—17 i 19—25 rozporządzenia Ministra W. R. i O. P. z dnia 24 stycznia 1934 r. o wymiarze godzin nauczania oraz innych zajęć obowiązkowych nauczycieli i kierowników szkół (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 1, poz. 4) otrzymują dodatek służbowy, nazwany w dalszym ciągu dodatkiem służbowym za godziny nadliczbowe.

§ 2. Dodatek służbowy za godziny nadliczbowe wypłaca się:

a) jeśli nauczanie, względnie pełnienie czynności instruktorskich w godzinach nadliczbowych, trwa przez cały rok szkolny — przez 12 miesięcy,

b) jeśli zajęcia powyższe trwają tylko przez jedno półrocze szkolne (semestr) — przez 6 miesięcy,

c) jeśli zajęcia te trwają przez co najmniej 5 lub więcej miesięcy lecz nie przez cały rok szkolny — przez ilość miesięcy o 1 większą od tej, w ciągu których zajęcia te trwały,

d) jeśli zajęcia te trwają przez okres krótszy niż 5 miesięcy — przez tyle miesięcy, przez ile one trwały.

Dodatek służbowy za 11-ty i 12-ty miesiąc, przewidziany w punkcie a) i dodatek służbowy za miesiąc dodatkowy, o którym mowa w punkcie c) poprzedniego ustępu, określa się w wymiarze, odpowiadającym należności dla danego miesiąca za średnią miesięczną liczbę godzin nadliczbowych w okresie czasu, w ciągu którego nauczyciel był zatrudniony.

§ 3. Wysokość dodatku służbowego za godziny nadliczbowe zależną jest od ilości godzin nadliczbowych w tygodniu i wysokości, przewidzianej dla nich stawki miesięcznej. Dodatek służbowy za godziny nadliczbowe wymierza władza, asygnująca uposażenie służbowe.

§ 4. Stawki miesięczne dodatku służbowego za 1 godzinę nadliczbową w tygodniu są następujące:

1) dla wychowawczyń przedszkoli zł 5; 2) dla nauczycieli: a) publicznych szkół powszechnych (specjalnych) i szkół ćwiczeń zł 5, b) szkół średnich ogólnokształcących i zakładów kształcenia nauczycieli zł 10, c) szkół zawodowych i instytutów sztuk plastycznych zł 12, d) Państwowego Instytutu Robót Ręcznych i Państwowego Instytutu Nauczycielskiego zł 12, e) konserwatorów muzycznych, nauczających przedmiotów: I, II i III kategorji zł 10, IV kategorji zł 12, V kategorji zł 16. 3) dla instruktorów szkół zawodowych (specjalnych) i instytutów sztuk plastycznych zł 8.

B. Dodatki służbowe z tytułu zajęć w godzinach nadliczbowych.

§ 5. Nauczyciele ćwiczeń cielesnych otrzymują na tych samych zasadach dodatek służbowy w wysokości miesięcznej zł 10 za 1 godzinę w tygodniu gier i zabaw, prowadzonych w myśl obowiązujących przepisów.

C. Dodatki służbowe z tytułu pracy w szkołach zawodowych i specjalnych w charakterze wybitnego fachowca.

§ 6. Stawki dodatków służbowych dla wybitnych fachowców w szkołach zawodowych i specjalnych ustala w każdym poszczególnym przypadku Minister W. R. i O. P.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1934 roku.

Minister W. R. i O. P.: (—) *J. Jędrzejewicz.*

8.

Dodatki służbowe dla kierowników publicznych szkół powszechnych.

Zarządzenie Ministra W. R. i O. P. z dnia 4-go stycznia 1934 r. (BP. 235/34).

Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 1, poz. 12.

Na podstawie § 65 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19-go grudnia 1933 roku o zasadach zaszeregowania funkcjonarjuszów państwowych do grup uposażenia i automatycznego przechodzenia nauczycieli do wyższych grup uposażenia, o dodatkach lokalnych, funkcyjnych i służbowych oraz o umundurowaniu niższych funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 781) zarządzam co następuje:

§ 1. Do czasu wprowadzenia w życie organizacji szkolnictwa powszechnego według zasad ustawy o ustroju szkolnictwa z dnia 11-go marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 389) przez osoby, uprawnione do pobierania dodatków służbowych za kierownictwo w publicznych szkołach powszechnych na podstawie art. 40 pkt. 5 d) przytoczonego wyżej rozporządzenia, należy rozumieć:

1) W publicznych szkołach powszechnych I stopnia o jednym nauczycielu — nauczyciela kierującego w jednoklasowej publicznej szkole powszechnej, a w szkołach I stopnia o dwóch siłach nauczycielskich — kierownika dwuklasowej publicznej szkoły powszechnej.

2) W publicznych szkołach powszechnych II stopnia — kierownika 3-kl., lub 4-kl. publicznych szkół powszechnych.

3) W publicznych szkołach powszechnych III stopnia — kierownika 5-kl., 6-kl. lub 7-kl. publicznych szkół powszechnych.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1-go lutego 1934 roku

Za Ministra W. R. i O. P.: (—) *K. Pieracki,* Podsekretarz Stanu.

9.

Wynagrodzenie nauczycieli kontraktowych szkół państwowych i publicznych, opłacanych przez Państwo.

Rozporządzenie Ministra W. R. i O. P. z dnia 24 stycznia 1934 r. (Nr. BP. 2751/34).

(Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 1, poz. 6).

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 4 czerwca 1920 r. o tymczasowym ustroju władz szkolnych (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 304) ustalam następujące normy wynagrodzenia nauczycieli kontraktowych szkół zawodowych i publicznych, opłacanych przez Państwo.

A. Wynagrodzenie nauczycieli kontraktowych, zajętych w pełnej liczbie godzin.

§ 1. Przez pełną liczbę godzin nauczania rozumieć należy ilość godzin lekcyjnych, określoną jako wymiar zajęć obowiązkowych nauczycieli etatowych w rozporządzeniu Ministra W. R. i O. P. z dnia 24 stycznia 1934 r. (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 1, poz. 4).

§ 2. Nauczyciele kontraktowi w publicznych szkołach powszechnych (szkołach specjalnych, szkołach ćwiczeń) otrzymują za swe czynności wynagrodzenie, równające się uposażeniu nauczyciela etatowego X grupy.

§ 3. (1) Kwalifikowani nauczyciele kontraktowi w szkołach średnich ogólnokształcących i zakładach kształcenia nauczycieli otrzymują za swe czynności wynagrodzenie, równające się uposażeniu nauczyciela etatowego VIII grupy.

(2) Niekwalifikowani nauczyciele kontraktowi w tych szkołach otrzymują wynagrodzenie, równające się uposażeniu nauczyciela etatowego IX grupy.

§ 4. Nauczyciele kontraktowi w szkołach zawodowych otrzymują wynagrodzenie równające się uposażeniu nauczycieli etatowych od IX do VI grupy według indywidualnych umów w granicach etatów, wykazanych w budżecie.

§ 5. Instruktorzy kontraktowi w szkołach zawodowych otrzymują wynagrodzenie, równające się uposażeniu instruktorów etatowych od IV do VII grupy według indywidualnych umów w granicach etatów, wykazanych w budżecie.

§ 6. Kontraktowi dyrektorzy lub kierownicy w szkołach zawodowych (kierownicy wydziałów i warsztatów) otrzymują wynagrodzenie na zasadach, przewidzianych dla nauczycieli tych szkół z tem, że ponadto przysługuje im dodatek służbowy według stawek, ustalanych przez Ministra W. R. i O. P.

§ 7. Kontraktowi nauczyciele w konserwatorjach muzycznych, instytutach sztuk plastycznych i Państwowym Instytucie Sztuki Teatralnej otrzymują wynagrodzenie, równające się uposażeniu nauczycieli etatowych od VIII do V grupy według indywidualnych umów w granicach etatów, wykazanych w budżecie.

§ 8. Kontraktowy dyrektor Państwowego Instytutu Sztuki Teatralnej otrzymuje wynagrodzenie, równające się uposażeniu nauczyciela etatowego VI lub V grupy.

§ 9. (1) Minister W. R. i O. P. może zezwolić, aby wynagrodzenie umowne kontraktowych nauczycieli lub instruktorów warsztatowych było o jedną grupę wyższe od wynagrodzenia, określonego w §§ 2, 3, 4, 5 i 6, a to zależnie od ilości lat pracy nauczycielskiej lub praktyki zawodowej oraz kategorji wykładanych przedmiotów.

(2) Minister W. R. i O. P. może również przyznać wybitnym fachowcom nauczycielom lub instruktorom kontraktowym w szkołach zawodowych i artystycznych dodatkowe wynagrodzenie, wynoszące najwyżej 100% uposażenia, otrzymywanego według danej grupy.

B. Wynagrodzenie nauczycieli kontraktowych za godziny nadliczbowe.

§ 10. (1) Przez godziny nadliczbowe rozumie się godziny nauczania, względnie pełnienie czynności instruktorskich, przekraczające wymiar godzin, ustalony w §§ 1—3, 7—11, 14—17 i 19—25 rozporządzenia Ministra W. R. i O. P. z dnia 24 stycznia 1934 r. o wymiarze godzin nauczania oraz innych zajęć obowiązkowych nauczycieli i kierowników szkół (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 1, poz. 4).

(2) Nauczyciele kontraktowi wszystkich typów szkół za nauczanie — a instruktorzy warsztatowi w szkołach zawodowych za pełnienie czynności instruktorskich — w godzinach nadliczbowych, otrzymują dodatkowe wynagrodzenie według określonej poniżej miesięcznej stawki za 1 godzinę tygodniowo.

(3) Za każdą nadliczbową godzinę nauczania otrzymuje:

1) wychowawczyni przedszkola zł 5,

2) nauczyciel: a) publicznej szkoły powszechnej (specjalnej) i szkoły ćwiczeń 5 zł, b) szkoły średniej ogólnokształcącej i zakładu kształcenia nauczycieli zł 10, c) szkoły zawodowej lub instytutu sztuk plastycznych zł 12, d) Państwowego Instytutu Robót Ręcznych i Państwowego Instytutu Nauczycielskiego zł 12, e) konserwatorjum muzycznego, nauczający przedmiotów: I, II i III kategorji zł 10, IV kategorji zł 12, V kategorji zł 16,

3) instruktor szkoły zawodowej, specjalnej lub instytutu sztuk plastycznych zł 8.

C. Wynagrodzenie nauczycieli i instruktorów kontraktowych, niezajętych w pełnej liczbie godzin (z wyjątkiem nauczycieli publicznych szkół powszechnych).

§ 11. (1) Nauczyciele kontraktowi niezatrudnieni w pełnej liczbie godzin, otrzymują wynagrodzenie ryczałtowe, ustalane w zależności od ilości godzin nauczania w tygodniu, oraz określonej w niniejszem rozporządzeniu stawki wynagrodzenia miesięcznego za jedną godzinę nauczania tygodniowo w danej kategorji szkół i nauczycieli.

(2) Za jedną godzinę nauczania w tygodniu otrzymuje:

1) wychowawczyni przedszkola miesięcznie zł 5;

2) nauczyciel: a) kwalifikowany szkoły średniej ogólnokształcącej lub zakładu kształcenia nauczycieli miesięcznie zł 10, b) niekwalifikowany szkół, wymienionych w punkcie 2, miesięcznie zł 8, c) szkoły zawodowej, nauczający przedmiotów kategorji I i II, miesięcznie zł 10, d) szkoły zawodowej, nauczający przedmiotów kategorji III i IV, miesięcznie zł 20, e) instytutu sztuk plastycznych miesięcznie zł 20, f) Państwowego Instytutu Robót

Ręcznych i Państwowego Instytutu Nauczycielskiego miesięcznie zł 20, g) konserwatorjum muzycznego, nauczający przedmiotów: I kategorji miesięcznie zł 11, II kategorji miesięcznie zł 14, III kategorji miesięcznie zł 16, IV kategorji miesięcznie zł 20, V kategorji miesięcznie zł 25, h) instytutu sztuki teatralnej, nauczający: akompanjamentu fortepianowego miesięcznie zł 11, wszelkich innych przedmiotów, wchodzących w zakres nauczania miesięcznie zł 20;

3) instruktor szkoły zawodowej (specjalnej) lub instytutu sztuk plastycznych miesięcznie zł 8.

(3) Wymienione w ustępie poprzednim stawki dla nauczycieli i instruktorów w szkołach zawodowych i artystycznych, może Minister zwiększyć aż do 100% w stosunku do wybitnych fachowców.

D. Zawieranie umowy.

§ 12. (1) Stosunek służbowy pracowników kontraktowych opiera się na umowie, którą należy zawierać z każdym pracownikiem (z wyjątkiem nauczycieli, wymienionych w § 14) pisemnie według załączonego wzoru Nr. 1. Spisanie i zatwierdzenie umowy powinno z reguły poprzedzać rozpoczęcie pełnienia obowiązków.

(2) Władzą powołaną do zawarcia umowy jest inspektor szkolny, kurator okręgu szkolnego (wojewoda śląski, kurator Liceum Krzemienieckiego) lub Minister W. R. i O. P., zależnie od tego, której z tych władz szkoła podlega bezpośrednio.

(3) Kurator okręgu szkolnego lub Minister może upoważnić do zawarcia umowy dyrekcje zakładów naukowych. Umowa podlega zawsze zatwierdzeniu ze strony władzy, dającej upoważnienie. Z tego powodu zakład naukowy, upoważniony do zawarcia umowy, przesyła dwa egzemplarze umowy, podpisane przez pracownika kontraktowego wraz z jednym odpisem tej umowy władzy upoważniającej. Władza zatrzymuje jeden egzemplarz umowy w swych aktach, drugi zaś — przeznaczony dla użytku interesowanego — wraz z uwierzytelnionym odpisem zwraca dyrekcji właściwego zakładu naukowego.

E. Czas trwania umowy.

§ 13. (1) Przy określaniu czasu trwania umowy z nauczycielami kontraktowymi szkół państwowych i publicznych, opłacanymi przez Państwo, w związku z nową organizacją roku szkolnego, zarzadzoną rozporządzeniem Ministra W. R. i O. P. z dnia 18-go listopada 1932 roku (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 8. poz. 99,[1]) stosować należy następujące zasady:

a) jeżeli nauczyciel kontraktowy ma być zatrudniony przez pełne dwa półrocza szkolne, umowę spisać należy od 16-go sierpnia do 30-go czerwca następnego roku, jeżeli jednak władze chcą zatrudnić nauczyciela przez całe następne dwa półrocza szkolne, należy nową umowę zawrzeć już nie od 16-go sierpnia, lecz od 1-go lipca do 30-go czerwca, czyli na 12 miesięcy i podobnie postępować w dalszych latach szkolnych;

---

[1]) Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. z 1932 r., str. 614.

b) jeżeli nauczyciel kontraktowy zatrudniony ma być tylko przez pierwsze półrocze szkolne, umowę spisać należy od 16-go sierpnia do 31-go grudnia;

c) jeżeli nauczyciel kontraktowy zatrudniony ma być przez drugie półrocze szkolne, umowę spisać należy od 16-go stycznia do 30-go czerwca;

d) jeżeli nauczyciel kontraktowy ma być zatrudniony w ciągu krótszego czasu niż jedno półrocze szkolne, umowę należy spisać na przeciąg czasu, przez który faktycznie ma być zatrudniony;

e) jeżeli nauczyciel kontraktowy ma rozpocząć pracę w ciągu pierwszego półrocza, a stosunek służbowy ma wygasnąć w ciągu lub z końcem drugiego półrocza, umowę spisać należy na przeciąg czasu, przez który nauczyciel faktycznie ma być zatrudniony, przyczem ferje zimowe nie stanowią przerwy w stosunku służbowym i są płatne tak, jak zwykły czas zajęć.

(2) Zasady powyższe nie dotyczą zawierania umów z nauczycielami tych szkół, których organizacja roku szkolnego jest ustalona odmiennie, niż to regulują §§ 1, 2, 3, 4 wspomnianego wyżej rozporządzenia o organizacji roku szkolnego. Z nauczycielami takimi należy zawierać umowy zgodnie z dotychczas obowiązującemi przepisami, dotyczącemi organizacji roku szkolnego w tych szkołach i przestrzegając przy określaniu czasu trwania umowy następujących zasad.

a) jeżeli nauczyciel kontraktowy zatrudniony ma być od 1-go września do 30-go czerwca następnego roku, umowę spisać należy na przeciąg 10 miesięcy, jeżeli jednak władze chcą zatrudnić nauczyciela przez całe następne dwa półrocza szkolne, należy umowę zawrzeć już nie od 1-go września, lecz od 1-go lipca do 30-go czerwca, czyli na 12 miesięcy i podobnie postępować w dalszych latach szkolnych;

b) jeżeli nauczyciel kontraktowy zatrudniony ma być przez jedno (en) półrocze (semestr) szkolne (y), umowę spisać należy na przeciąg 5-ciu miesięcy;

c) jeżeli nauczyciel kontraktowy rozpocząć ma pracę w ciągu pierwszego półrocza (semestru) szkolnego, a stosunek służbowy z nim ma wygasnąć w ciągu drugiego półrocza (semestru) szkolnego lub z końcem drugiego półrocza (semestru) szkolnego, umowę spisać należy na przeciąg czasu, przez który nauczyciel faktycznie ma być zatrudniony, z tem, że ferje zimowe nie stanowią przerwy w stosunku służbowym i są płatne tak jak zajęcia w szkole;

d) jeżeli nauczyciel kontraktowy ma być zatrudniony przez mniej niż jedno półrocze (semestr) szkolne (y), umowę należy spisać na przeciąg czasu, przez który faktycznie ma być zatrudniony.

(3) Jeżeli w pewnych szkołach zawodowych (średnich rolniczych i ogrodniczych oraz niższych męskich i żeńskich szkołach rolniczych, ogrodniczych i specjalnych) nauczyciele kontraktowi pracują przez cały rok (również w czasie wakacyj), to umowy należy z nimi spisywać na 12 miesięcy.

(4) Ponieważ w szkolnictwie zawodowem trafiają się niekiedy jednostki szkolne z taką organizacją pracy podczas roku szkolnego, przy której stosowanie przepisów niniejszego rozporządzenia mogłoby wywołać wątpliwości, winny władze w wypadkach wątpliwych zwracać się do Ministerstwa o wyjaśnienie. Dla takich jednostek szkolnych czas trwania umowy określony zostanie osobnemi zarządzeniami Ministerstwa.

(5) Postanowienia niniejszego paragrafu nie dotyczą nauczycieli, wymienionych w § 14.

F. Wynagrodzenie nauczycieli publicznych szkół powszechnych (szkół specjalnych, szkół ćwiczeń), nieuczących w pełnym wymiarze godzin.

§ 14. Nauczyciele w publicznych szkołach powszechnych (szkołach specjalnych, szkołach ćwiczeń), uczący w niepełnym wymiarze godzin, otrzymują wynagrodzenie w wysokości 1 zł 50 gr za każdą odbytą godzinę nauki.

§ 15. Wynagrodzenie to płatne jest miesięcznie zdołu. Wymierza je kurator okręgu szkolnego (wojewoda śląski) na podstawie wniosku inspektora szkolnego (dyrektora seminarjum), opartego na rozkładzie zajęć oraz na sporządzonym przez kierownika szkoły wykazie odbytych godzin nauki.

§ 16. (1) Z nauczycielami w publicznych szkołach powszechnych, uczącymi w niepełnym wymiarze godzin, nie należy zawierać umów, lecz na dowód zatrudnienia, doręczyć pismo, powierzające nauczanie według załączonego wzoru Nr. 4.

(2) Miesięczny wykaz godzin tych nauczycieli sporządza według załączonego wzoru Nr. 2 kierownik szkoły i przesyła go inspektorowi szkolnemu. Inspektor szkolny sporządza wykaz godzin dla całego obwodu szkolnego według załączonego wzoru Nr. 3 i przesyła kuratorjum z wnioskiem o asygnowanie wynagrodzenia.

§ 17. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1-go lutego 1934 roku.

(2) Z dniem tym tracą moc obowiązującą wszystkie przepisy w przedmiotach, uregulowanych niniejszem rozporządzeniem, a w szczególności okólniki Ministerstwa W. R. i O. P.:

1) z dnia 11-go listopada 1922 roku w sprawie nauczycieli kontraktowych w szkołach powszechnych (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 30, poz. 377),

2) z dnia 14-go maja 1923 roku w sprawie nauczycieli kontraktowych w szkołach powszechnych (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 12, poz. 101),

3) z dnia 11-go stycznia 1925 roku w sprawie umowy z nauczycielami kontraktowymi (zastępcami) w publicznych szkołach powszechnych (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 4, poz. 44).

4) z dnia 30-go czerwca 1926 r. w sprawie wynagrodzenia nauczycieli kontraktowych w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich oraz nauczycieli, asystentów, praktykantów i instruktorów kontraktowych w szkołach zawodowych (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 6, poz. 50),

5) z dnia 1-go sierpnia 1933 roku w sprawie czasu trwania umów z nauczycielami kontraktowymi (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 10, poz. 148) [1]).

Minister W. R. i O. P.: (—) *J. Jędrzejewicz.*

---

[1]) Dz. Urz. Kur. O. S. Lw.: ad 1) z 1923 r., str. 4; ad 2) nieogłoszony; ad 3) z 1925 r., str. 77; ad 4) z 1926 r., str. 152; ad 5) z 1933 r., str. 392.

Wzór 1.

Umowa

o pracę, zawarta w . . . . dnia . . . . 193... r. między . . . . działającym w imieniu . . . . (Skarbu Państwa) jako pracodawcy, a Pan . . . . jako pracownikiem.

1) Pan . . . . w dalszej treści umowy niniejszej zwan.... pracownikiem, przyjmuje na siebie od dnia . . . . 193.... r. do . . . . obowiązki nauczyciela (instruktora) w . . . . w . . . . . w wymiarze.... godzin lekcyjnych tygodniowo.

2) Pracownik będzie otrzymywał wynagrodzenie, równające się uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych..... ( ) grupy.

Wynagrodzenie to będzie wypłacane miesięcznie zgóry przez cały czas trwania umowy.

*) Pracownik będzie otrzymywał wynagrodzenie ryczałtowe, płatne miesięcznie zgóry w wysokości zł.... (słownie: . . . .).

Z tytułu nauczania w wymiarze wyższym, niż określony został w punkcie 1) umowy (za godziny nadliczbowe), pracownik otrzymywać będzie dodatkowe wynagrodzenie, wypłacane miesięcznie zgóry w wysokości zł....... za 1 godzinę lekcyjną tygodniowo.

W razie podróży służbowych, delegacyj lub przeniesienia przysługują pracownikowi należności według norm, obowiązujących dla funkcjonarjuszów państwowych, pobierających uposażenie grupy......

3) W razie nieobecności na służbie z powodu choroby lub nieszczęśliwego wypadku, jeżeli one nie zostały wywołane umyślnie, wskutek powołania do pełnienia obowiązków sędziego przysięgłego, ławnika sądu pracy, albo innych obowiązków obywatelskich, nałożonych przepisami prawa publicznego, albo też wskutek wykluczenia od zajęć przez władzę sanitarną, dla zapobieżenia rozwleczeniu choroby zaraźliwej, pracownik zachowuje przez okres trzech miesięcy prawo do wynagrodzenia, zmniejszonego o kwoty, otrzymane z tytułu ubezpieczenia prawno - publicznego w razie choroby lub nieszczęśliwego wypadku, względnie ze Skarbu Państwa w razie powołania do pełnienia wyżej wymienionych obowiązków obywatelskich, albo też wykluczenia od zajęć przez władze sanitarne. W razie powołania do ćwiczeń wojskowych rezerwy będzie pracownik otrzymywał wynagrodzenie, określone w punkcie 2) bez potrąceń. We wszystkich wymienionych wyżej wypadkach niemożności pełnienia obowiązków służbowych prawo do wynagrodzenia gaśnie przed upływem trzech miesięcy, jeżeli w ciągu tych trzech miesięcy umowa niniejsza ulegnie rozwiązaniu wskutek upływu czasu, na który ją zawarto. W razie powołania do czynnej służby wojskowej na pięć miesięcy w myśl art. 60 ustawy z dnia 23-go maja 1924 r. o powszechnym obowiązku wojskowym, oraz w razie powołania do służby wojskowej na skutek mobilizacji lub częściowego uzupełnienia wojska do stopy wojennej, przestanie pracownik otrzymywać wynikające z niniejszej umowy wynagrodzenie z końcem miesiąca, w którym nastąpiło powołanie.

4) Pracownik zobowiązuje się ściśle stosować do ustaw i innych przepisów, regulaminów i instrukcyj, obowiązujących nauczycieli szkoły, w której pracuje. oraz do zarządzeń władz nad tą szkołą przełożonych.

5) W razie uchybienia warunkom umowy, a w szczególności obowiązkom służbowym, mogą być nałożone na pracownika kary pieniężne do wysokości 10% wynagrodzenia, niezależnie od możności stosowania innych rygorów.

6) Rozwiązanie stosunku służbowego z niniejszej umowy następuje: a) wskutek upływu czasu, na który umowę zawarto; b) z dniem ostatnim miesiąca, w którym doręczono pracownikowi pismo, zawiązujące z nim stosunek służbowy o charakterze publiczno-prawnym; c) z chwilą śmierci pracownika.

Umowa nie ulega rozwiązaniu z powodu powołania pracownika do służby wojskowej na skutek mobilizacji lub częściowego uzupełnienia wojska do stopy wojennej, względnie z powodu powołania do pięciomiesięcznej obowiązkowej służby czynnej w wojsku stałem, o ile stosunek służbowy do chwili powołania trwał co najmniej rok.

Po upływie trzech miesięcy niepełnienia obowiązków z powodu choroby lub nieszczęśliwego wypadku może . . . . uznać umowę za rozwiązaną.

Umowa niniejsza może być w każdej chwili rozwiązana przed upływem czasu, na jaki została zawarta. W tym wypadku rozwiązanie stosunku służbowego następuje po upływie trzech miesięcy od wypowiedzenia umowy przez . . . . lub pracownika. Trzymiesięczny okres wypowiedzenia winien pokrywać się z miesiącami kalendarzowemi, wypowiedzenie zaś winno nastąpić na piśmie i być doręczone najpóźniej w ostatnim dniu miesiąca, poprzedzającego okres wypowiedzenia.

**) Umowa niniejsza może być każdej chwili rozwiązana przed upływem czasu na jaki została zawarta. Wtym wypadku rozwiązanie stosunku służbowego następuje po wypowiedzeniu umowy. Wypowiedzenie dokonane być winno najpóźniej na 6 tygodni naprzód na koniec kwartału kalendarzowego i doręczone przed tym terminem pracownikowi na piśmie.

W razie popełnienia przez pracownika zaniedbania lub czynu, który bądźto podpada pod powszechnie obowiązujące ustawy karne i ścigany ma być w drodze karno-sądowej, bądź też stanowiłby, jeśliby się go dopuścił nauczyciel etatowy względnie funkcjonarjusz państwowy, występek służbowy w rozumieniu odnośnych ustaw i przepisów, służyć będzie . . . . prawo jednostronnego uznania niniejszej umowy za rozwiązaną natychmiast. Decyzja ta, która winna być umotywowana i doręczona na piśmie, powoduje rozwiązanie stosunku służbowego z chwilą jej doręczenia i wstrzymanie z tą chwilą określonego w punkcie 2) wynagrodzenia. O ile decyzja ta nie wyszła od władzy centralnej (której decyzja nie podlega dalszemu tokowi instancyj), będzie pracownikowi służyło prawo odwołania się od tej decyzji w ciągu 14-tu dni od dnia następującego po dniu doręczenia do władzy bezpośrednio wyższej. Orzeczenie wydane w II instancji jest ostateczne. Odwołanie nie ma w żadnym wypadku mocy wstrzymującej. a tylko w razie uchylenia decyzji pierwszej przez władzę wyższej instancji będzie pracownikowi służyło prawo żądania przywrócenia go do pełnienia służby na warunkach niniejszej umowy, przyczem wynagrodzenie, jakie należałoby się od chwili zwolnienia, winno być dodatkowo wypłacone. Pozatem zrzeka się pracownik prawa podno-

szenia z powodu wyżej unormowanego jednostronnego natychmiastowego rozwiązania umowy jakichkolwiek zarzutów, względnie żądania jakiegokolwiek odszkodowania.

7) W razie rozwiązania stosunku służbowego pracownik będzie obowiązany zwrócić otrzymane zaliczki i uregulować zaciągnięte względem pracodawcy (Skarbu Państwa) zobowiązania pieniężne i służbowe.

8) Dla wszystkich sporów, wynikłych ewentualnie z niniejszej umowy, będą w I instancji kompetentne sądy przedmiotowo - właściwe, mające siedzibę w . . . .

. . . . dnia . . . . 193. . . r.

Podpis przedstawiciela władzy:

Podpis pracownika:

Uwaga: Ustęp oznaczony * ważny jest tylko dla umów, zawieranych z nauczycielami, którzy będą zatrudnieni w niepełnym wymiarze godzin. W tych wypadkach skreślić należy dwa pierwsze ustępy punktu 2). Ustęp oznaczony ** będzie miał zastosowanie w umowach, zawieranych po dniu 1-go lipca 1934 r.,w tych umowach skreślić należy ustęp poprzedni.

Wzór 2.

. . . . dnia . . . . 193. . . r.

Kierownictwo
Publicznej Szkoły Powszechnej

w . . . .

L. . . . . . . /3

Do

Inspektoratu Szkolnego

w . . . .

. . . ., nauczyciel niezatrudniony w pełnym wymiarze godzin, udzielał nauki w miesiącu . . . . w ilości . . . . godzin lekcyjnych, odbytych w dniach . . . .

Dane powyższe oparte są na wpisach w dzienniku lekcyjnym i zgodne z prawdą.

Kierownik Publicznej Szkoły Powszechnej,

Wzór 3.

Inspektor szkolny

w . . . .

Nr. . . . . . /3

W y k a z

godzin lekcyjnych, odbytych w miesiącu . . . . 193. . . r. przez nauczycieli publicznych szkół powszechnych niezajętych w pełnym wymiarze godzin.

L. p.	Imię i nazwisko nauczyciela	Szkoły w których udziela nauki	Rejony płatnicze w kolejn. porządku	Ilość godzin w szkołach	Naucza godzin w miesiącu	Uwagi
1	Jan Kowalski	publ. szkoły p. Nr. 23 " " " " 41 w Łodzi	1	15 18	33	

Wzór 4.

Inspektor szkolny
w . . . .
Nr. . . . . . /3

Dnia . . . .

Do

. . . .
. . . .

w . . . .

Na zasadzie wyrażonej w dniu . . . . zgody, powierzam . . . . . . od dnia . . . . do dnia . . . . . . nauczanie . . . . w publicznej szkole powszechnej w . . . . . . z obowiązkiem udzielania nauki w wymiarze . . . . godzin lekcyjnych tygodniowo.

Wynagrodzenie będzie . . . . . otrzymywał miesięcznie zdołu w wysokości zł 1.50 za każdą odbytą godzinę lekcyjną.

Inspektor Szkolny:

10.

Wynagrodzenie kontraktowych lekarzy i dentystów szkolnych.

Rozporządzenie Ministra W. R. i O. P. z dnia 24-go stycznia 1934 r. (Nr. BP. 2753/34).

(Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 1, poz. 7).

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 4-go czerwca 1920 r. o tymczasowym ustroju władz szkolnych (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 304) ustalam następujące normy wynagrodzenia kontraktowych lekarzy i dentystów szkolnych.

§ 1. Lekarze i dentyści szkolni, zatrudnieni jako pracownicy kontraktowi w państwowych szkołach średnich ogólnokształcących, zakładach kształcenia nauczycieli i szkołach zawodowych, otrzymują miesięcznie za każdą godzinę pracy tygodniowo wynagrodzenie w kwocie zł 14.

§ 2. Liczbę godzin tygodniowej pracy lekarzy i dentystów szkolnych w poszczególnych szkołach średnich ogólnokształcących i zakładach kształcenia nauczycieli ustala kuratorjum okręgu szkolnego w ramach przyznanej przez Ministerstwo liczby godzin.

§ 3. W szkołach zawodowych przy ustalaniu liczby godzin tygodniowej pracy kontraktowych lekarzy i dentystów szkolnych przyjąć należy następujące normy: a) dla lekarzy w szkołach, posiadających warsztaty maszynowe, oraz w szkołach, posiadających internaty — 1 godzinę pracy na 20 uczniów; b) dla lekarzy w innych szkołach — 1 godzinę pracy na 30 uczniów; c) dla dentystów — 1 godzinę pracy na 30 uczniów.

§ 4. Umowy z wymienionymi w § 1 pracownikami należy zawierać na czas nieokreślony według przepisów, podanych w okólniku Ministra W. R. i O. P. z dnia 12-go listopada 1930 r. w sprawie zmiany wzorów umów z pracownikami kontraktowymi (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 11, poz. 174) i okólniku Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 12-go stycznia 1934 r. (BP. 1704/34 [1]) w sprawie zmiany umów z pracownikami kontraktowymi.

§ 5. Lekarze szkolni w państwowych szkołach ogólnokształcących, zakładach kształcenia nauczycieli oraz w szkołach zawodowych, nauczający w tych szkołach poza godzinami zajęć, obowiązującemi ich z tytułu opieki lekarskiej i higjenicznej, higjeny i ratownictwa jako przedmiotu objętego planem nauczania w szkole, pobierają za każdą godzinę lekcyjną tygodniowo wynagrodzenie miesięczne według norm, ustalonych dla kwalifikowanych nauczycieli kontraktowych w szkołach średnich ogólnokształcących.

§ 6. Z lekarzami szkolnymi jako nauczycielami higjeny i ratownictwa należy zawierać oddzielne umowy na ogólnych zasadach, przewidzianych dla nauczycieli kontraktowych szkół średnich w rozporządzeniu Ministra W. R. i O. P. z dnia 24-go stycznia 1934 r. w sprawie wynagrodzenia nauczycieli kontraktowych szkół państwowych i publicznych opłacanych przez Państwo (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 1, poz. 6).

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1-go lutego 1934 roku.

---

[1]) Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. z 1930 r., str. 62 i niżej.

Równocześnie tracą moc obowiązującą:

1. Zarządzenie Ministra W. R. i O. P. z dnia 28-go października 1931 r. Nr. I WF. 2220/31 w sprawie wynagrodzenia lekarzy i dentystów szkolnych (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 11, poz. 128).

2. Okólnik Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 6-go września 1926 roku Nr. O. Prez. 7617/26 w sprawie wynagrodzenia kontraktowych lekarzy szkolnych w państwowych szkołach zawodowych (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 13, poz. 177).

3. Okólnik Ministra W. R. i O. P. z dnia 17-go grudnia 1926 r. (O. Prez. 12580/26) w sprawie wynagrodzenia kontraktowych lekarzy i dentystów szkolnych w państwowych szkołach zawodowych (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 1 z 1927 r., poz. 14).

4. Okólnik Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 5-go listopada 1927 r (Nr. OHFiz. 803/27) w sprawie wynagrodzenia lekarzy szkolnych za wykłady higjeny.

5. Okólnik Ministerstwa W. R. i O. P. Nr. 144 z dnia 12-go października 1933 r. (BP. 15058/33) w sprawie ustalania liczby godzin tygodniowej pracy kontraktowych lekarzy państwowych szkół rolniczych i ogrodniczych [1]).

6. oraz wszystkie inne przepisy sprzeczne z postanowieniami niniejszego rozporządzenia.

Minister W. R. i O. P.: (—) *J. Jędrzejewicz.*

Zmiana umów z pracownikami kontraktowymi.

Okólnik Min. W. R. i O. P. Nr. 5 z dnia 12-go stycznia 1934 r. (BP. 1704/34).

Nr. B. P. 2049/34. Na podstawie okólnika Nr. 2 Prezydjum Rady Ministrów z dnia 9-go stycznia 1934 roku Nr. 48 - 11/14 i w związku z pismem Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 18-go listopada 1933 roku Nr. BP. 17405/33 w sprawie wypowiedzenia i zmiany umów z pracownikami kontraktatowi [2]) Ministerstwo wyjaśnia, co następuje:

Treść pkt. 2 nowych umów, zawieranych od 1-go lutego 1934 roku z pracownikami kontraktowymi (z wyjątkiem nauczycieli) według wzorów, ustalonych okólnikiem Ministra W. R. i O. P. z dnia 12-go listopada 1930 roku (Nr. I. Prez. 6840/30) w sprawie zmiany wzoru umów z pracownikami kontraktowymi (Dz. Urz. Min. Nr. 11, poz. 174 [3]) winna być następująca:

„Pan . . . . otrzymywać będzie miesięcznie ze Skarbu Państwa wynagrodzenie równe . . . . . (słownie: . . . .) grupie uposażenia zasadniczego funkcjonarjuszów państwowych (wraz z dodatkiem lokalnym w kwocie . . . . . . (słownie: . . . . złotych).

---

[1]) Dz. Urz. Kur. O. S. Lw.: ad 1) z 1931 r., str. 627, ad 2) i 3) z 1926 r., str. 467 i 568; ad 4) z 1927 r., str. 439, ad 5) z 1933 r., str. 513.

[2]) Podano do wiadomości tut. okól. z dnia 26-go listopada 1933 r. Nr. BP. 47432/33.

[3]) Dz. Urz. Kur. I. S. Lw. z 1930 r., str. 602

Wynagrodzenie powyższe wypłacane będzie przez cały czas trwania umowy . . . . w dniu . . . . . każdego miesiąca kalendarzowego.

Wszelkie zmiany uposażenia (uposażenia zasadniczego, dodatku lokalnego i zasiłku wyrównawczego) funkcjonarjuszów państwowych stosują się bez potrzeby zmiany umowy do wynagrodzenia określonego w ust. 1.

W razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłem miejscem służbowem, oraz w razie przeniesienia na nowe miejsce służbowe będą Pan . . . . przysługiwały należności według norm, obowiązujących dla funkcjonarjuszów państwowych, w . . . . grupie uposażenia".

Jak widać z powyższego pkt. 2 umów spisanych w/g wzoru B. nie będzie zawierał ustępu, dotyczącego wynagrodzenia za pełnienie służby w niedzielę lub święta.

Umowy z pracownikami kontraktowymi (z wyjątkiem nauczycieli), które nie wygasły z dniem 31-go stycznia 1934 roku na skutek wypowiedzenia, należy zmienić (oczywiście tylko za zgodą pracownika) w p. 2, dotyczącym wysokości wynagrodzenia. Formalnie zmiana ta może być dokonana przez zawarcie dodatkowej umowy lub wpisanie na obydwu egzemplarzach zawartej umowy klauzuli następującej:

„P. 2 umowy niniejszej otrzymuje z mocą obowiązującą od dnia 1-go lutego 1934 roku brzmienie następujące:

Pan . . . . otrzymywać będzie miesięcznie ze Skarbu Państwa wynagrodzenie równe . . . . (słownie: . . . .) grupie uposażenia zasadniczego funkcjonarjuszów państwowych (wraz z dodatkiem lokalnym w kwocie . . . . . (słownie: . . . .) złotych) z zasiłkiem wyrównawczym w kwocie . . . . . (słownie: . . . . . .) złotych.

Wynagrodzenie powyższe wypłacane będzie przez cały czas trwania umowy . . . . w dniu . . . . . każdego miesiąca kalendarzowego.

Wszelkie zmiany uposażenia (uposażenia zasadniczego, dodatku lokalnego i zasiłku wyrównawczego) funkcjonarjuszów państwowych stosują się bez potrzeby zmiany umowy do wynagrodzenia, określonego w ust. 1.

W razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłem miejscem służbowem — oraz w razie przeniesienia na nowe miejsce służbowe będą Pan . . . . przysługiwały należności według norm, obowiązujących dla funkcjonarjuszów państwowych w . . . . grupie uposażenia".

Pod powyższą klauzulą uzyskać należy podpis pracownika i umieścić podpis przedstawiciela władzy.

Jeżeli w umowach zawartych według wzoru B był w p. 2 umieszczony ustęp, dotyczący wynagrodzenia za pełnienie służby w niedzielę i święta, należy obecnie w nowej redakcji p. 2 ustęp ten opuścić.

Dyrektor Biura Personalnego: *Jan T. Lipka*, wr.

11.

Normy wynagrodzenia kontraktowego personelu publicznych szkół dokształcających zawodowych.

Zarządzenie Ministra W. R. i O. P. z dnia 27-go stycznia 1934 roku. (Nr. BP. 3161/34).

Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 1, poz. 13.

Udział Skarbu Państwa w pokrywaniu kosztów wynagrodzenia kontraktowego personelu publicznych szkół dokształcających zawodowych, począwszy od dnia 1-go lutego 1934 roku do końca bieżącego roku szkolnego t. j. do 19-go sierpnia 1934 roku należy nadal obliczać na podstawie norm wynagrodzenia, obowiązujących w dniu 1-go stycznia 1934 roku.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1-go lutego 1934 roku.

Za Ministra W. R. i O. P.: (—) *K. Pieracki,* Podsekretarz Stanu.

12.

Składki w szkołach.

Okólnik Kuratorjum O. S. Lw. Nr. 23 z dnia 17-go stycznia 1934 (Nr. O. 995/34 [1]).

Wskutek okólnika Ministerstwa W. R. i O. P. Nr. 3 z dnia 8 stycznia 1934 r. (I Pol. 4235/33) Kuratorjum zarządza co następuje:

Wobec mnożących się próśb i interwencyj rozmaitych organizacyj społecznych w sprawie zezwolenia na organizowanie zbierania składek wśród młodzieży szkolnej, — zgodnie z zasadą nieprzeciążania młodzieży szkolnej jakiemikolwiek świadczeniami finansowemi, Kuratorjum przypomina i poleca jak najściślej stosować postanowienia okólnika Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 13 stycznia 1931 r. Nr. I. Prez. 7813/30 (Dz. Urz. Kuratorjum O. S. Lw. z r. 1931, str. 44).

W związku z tem nadmienia się, że poza składkami, opłacanemi przez młodzież szkolną na cele instytucyj szkolnych, które sama młodzież zakłada i niemi kieruje, a które mają znaczenie pod względem wychowawczym, zbieranie składek pieniężnych na terenie szkolnym dopuszczalne jest wyłącznie na cele: 1) Towarzystwa Popierania Budowy Szkół Powszechnych, 2) L. O. P. P. w zakresie kół szkolnych, 3) Ligi Morskiej i Kolonjalnej, 4) Polskiego Czerwonego Krzyża, 5) Funduszu szkolnictwa polskiego zagranicą oraz 6) dożywiania dzieci szkolnych (jako akcji o charakterze samopomocowym) przyczem, o ile idzie o cele wymienione pod pkt. 2—6, akcję zbiórkową podejmować może jedynie sama młodzież, w ramach kół szkolnych, bez ingerencji nauczycielstwa.

---

[1]) Podano do wiadomości również w osobnych odbitkach.

Jest jednak szczególnie pożądane, by i w powyższym zakresie młodzież szkolna nie była obciążona świadczeniami finansowemi, przerastającemi w sumie minimalne opłaty groszowe, na co PP. Dyrektorowie, Inspektorzy i Kierownicy szkół zwrócą baczną uwagę podległemu nauczycielstwu.

Wkońcu zwraca Kuratorjum uwagę, że wszelkie interwencje w przedmiocie jakichkolwiek zbiórek pieniężnych na terenie szkolnym ze strony jakichkolwiek osób, czy organizacyj społecznych, należy bezwzględnie załatwiać odmownie z powołaniem się na niniejszy okólnik.

Kurator O. S. Lw.: (—) *J. Gadomski.*

13.

Wyjaśnienie do zarządzenia o taksach i opłatach szkolnych.

Okólnik Kuratorjum O. S. Lw. Nr. 52 z dnia 27-go stycznia 1934 r. (Nr. II. 1947/34).

W związku z wątpliwościami, jakie nasunęły się jednemu z kuratorjów okręgów szkolnych przy stosowaniu okólnika Ministerstwa Nr. 125 z dnia 6 września 1933 r. (I. R. 6542/33) (Dz. Urz. Nr. 10, poz. 150) [1]) o taksach i opłatach szkolnych w państwowych szkołach średnich ogólnokształcących, państwowych zakładach kształcenia nauczycieli oraz przy egzaminach nauczycieli szkół powszechnych, Ministerstwo wyjaśniło co następuje:

1. Słowa okólnika: „o ile wykazują postępy w naukach dostateczne i sprawowanie dobre" należy rozumieć w odniesieniu do postępów jako wynik ogólny dostateczny, nawet przy jednej nocie niedostatecznej, natomiast w odniesieniu do sprawowania powinna być ocena dobra lub bardzo dobra.

2. Za nowowstępujących uczniów należy uważać wszystkich tych, którzy bądź na podstawie egzaminu wstępnego bądź na podstawie świadectwa innej szkoły przyjęci są do szkoły, a więc tych, którzy wstępują po raz pierwszy, lub po dłuższej przerwie — ponownie. Nowowstępujący do szkoły uczeń w pierwszem półroczu swego pobytu w szkole (bez względu na to, czy to jest pierwsze, czy drugie półrocze szkolne) powinien opłacić należną za to półrocze taksę administracyjną.

3. Jeżeli przy udzielaniu zwolnień w I-em półroczu granica zwolnień została całkowicie wykorzystana, a uczniowie zwolnieni w I-em półroczu zatrzymują zwolnienia także i w półroczu II-em, to Rady Pedagogiczne w II-em półroczu nie mogą udzielać zwolnień uczniom, którzy jako nowowstępujący w I-em półroczu nie byli brani w rachubę przy zwolnieniach, ponieważ przekraczanie granicy zwolnień bez zgody Kuratorjum jest niedozwolone.

Kurator O. S. Lw.: (—) *J. Gadomski.*

---

[1]) Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. z 1933 r., str. 351.

14.

Zwolnienie od taksy administracyjnej dzieci Kawalerów „Virtuti Militari".

Okólnik Nr. 24 z dnia 17-go stycznia 1934 r. (Nr. O. 31670/33).

Na zasadzie postanowień art. 7, ust. 3, ustawy z dnia 25 marca 1933 r. o orderze wojennym „Virtuti Militari" (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 285) dzieciom ślubnym, uprawnionym i przysposobionym kawalera orderu „Virtuti Militari" przysługuje prawo pierwszeństwa przy przyjmowaniu do państwowych publicznych i samorządowych szkół i zakładów naukowych i wychowawczych oraz — w razie niezamożności — zwolnienie od wszelkich opłat administracyjnych, pobieranych w takich zakładach.

Powyższe udziela się do wiadomości i stosowania.

Jednocześnie wyjaśnia się, że okólnik Ministerstwa W. R. i O. P. Nr. 16 z dnia 31 stycznia 1933 r. (Nr. II. S. 11097/32 — Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 1, poz. 10 [1]) upoważniający kuratorja okręgów szkolnych do odraczania i rozkładania na raty w wyjątkowych wypadkach taksy administracyjnej, pozostaje nadal w mocy.

Kurator O. S. Lw.: (—) *J. Gadomski.*

15.

Umundurowanie hufców szkolnych.

Nr. O. 38429/33. Kuratorjum podaje do wiadomości, iż Państwowy Urząd W. F. i P. W., nawiązując do rozporządzenia Pana Ministra W. R. i O. P., dotyczącego jednolitości ubioru młodzieży szkolnej (Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. Nr. 6/33), zarządza noszenie na lewem ramieniu munduru p. w. (p. w. k.) tarczy z wyszytym nr. szkoły.

Kurator O. S. Lw.: (—) *J. Gadomski.*

---

[1]) Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. z 1933 r., str. 27.

Konkursy.

Konkursy na stanowiska kierowników publicznych szkół powszechnych.

L. p.	Powiat	Miejscowość	Stopień organizacyjny szkoły	Charakter (męska, żeńska, koedukacyjna) szkoły	Nazwa im. . . . . . . szkoły	Język wykładowy	Do użytku kierownika: mieszkanie służbowe złożone z . . . ubikac.	Do użytku kierownika: grunt o obszarze	Uwaga
1	Drohobycz	Bilcze	5 kl.	koed.	—	pol.-r.	3 ubik.	2 mg	Pierwszeństwo z w. k. n. Konkurs 5-ty
2	„	Bystrzyca	2 „	„	—	ruski	„	—	
3	„	Delawa	2 „	„	—	pol.-r.	—	—	Konkurs 5-ty
4	„	Dobrohostów	5 „	„	—	„	3 „	$1^3/_4$ mg	„
5	„	Dołhe Podbuskie	3 „	„	—	„	3 „	2 mg	
6	„	Gaje Niżne	5 „	„	—	„	—	—	Pierwszeństwo z w. k. n.
7	„	Gaje Wyżne	3 „	„	—	„	—	2 mg	Konkurs 3-ci
8	„	Hruszów	6 „	„	—	„	3 ubik.	2 mg	Wymagany w. k. n. Konkurs 4-ty
9	„	Kołpiec	3 „	„	—	„	—	—	Konkurs 2-gi
10	„	Lipowiec	3 „	„	—	polski	—	—	
11	„	Łastówki	3 „	„	—	pol.-r.	4 „	—	Konkurs 6-ty
12	„	Popiele	5 „	„	—	„	3 „	—	Pierwszeństwo z w. k. n. Konkurs 3-ci
13	„	Rabczyce	3 „	„	—	ruski	3 „	2 mg	Konkurs 2-gi
14	„	Raniowice	2 „	„	—	pol.-r.	—	$1^1/_2$ mg	„
15	„	Solec	3 „	„	—	„	3 „	2 mg	
16	„	Stebnik	5 „	„	—	pol.-r.	4 „	„	Wymagany w. k. n. Konkurs 4-ty

L. p.	Powiat	Miejscowość	Stopień organizacyjny szkoły	Charakter (męska, żeńska, koedukacyjna) szkoły	Nazwa im . . . . szkoły	Język wykładowy	Do użytku kierownika: mieszkanie służbowe złożone z . . ubikac.	Do użytku kierownika: grunt o obszarze	Uwaga
17	Drohobycz	Stronna	3 kl.	koed.	—	pol.-r.	3 ubik.	2 mg	
18	"	Uróż	3 "	"	—	"	3 "	"	
19	"	Załokieć	3 "	"	—	"	3 "	"	
20	"	Borysław	7 "	"	im. J. Słowackiego	"	3 "	—	Wymagany w. k. n.
21	"	Opaka	5 "	"	—	"	—	2 mg	Konkurs 2-gi
1	Lwów-miasto	Lwów	7 "	żeńska	Nr. 35 im. Kl. Tańskiej	polski	—	–	
1	Sambor	Biskowice	6 "	koed.	—	"	3 "	½ha	Wymagany w. k. n.
2	"	Brzegi	3 "	"	—	ruski	4 "	2 mg	
3	"	Chyrów	7 "	męska	—	polski	4 "	—	"
4	"	Łanowice	2 "	koed.	—	"	2 "	1 mg	
5	"	Nadyby	4 "	"	—	"	3 "	2 mg	
6	"	Rakowa	3 "	"	—	pol-r.	2 "	"	
7	"	Rogóżno	3 "	"	—	"	3 "	1 mg	Konkurs 2-gi
8	"	Suszyca Wielka	2 "	"	—	"	3 "	2 mg	
9	"	Rosochy	2 "	"	—	"	2 "	"	
10	"	Torczynowice	3 "	"	—	"	3 "	"	
11	"	Wola Baraniecka	2 "	"	—	"	3 "	—	

L. p.	Powiat	Miejscowość	Stopień organizacyjny szkoły	Charakter (męska, żeńska, koedukacyjna) szkoły	Nazwa im. . . . . szkoły	Język wykładowy	Do użytku kierownika: mieszkanie służbowe złożone z . . . ubikac.	Do użytku kierownika: grunt o obszarze	Uwaga
1	**Rudki**	Benkowa Wisznia	3 kl.	koed.	—	pol-r.	3 ubik.	—	
1	**Sanok**	Sanok	7 „	żeńska	im. K. Hofmanowej	polski	—	—	Pierwszeństwo z w. k. n. lub egz. wydz.
1	**Turka**	Grąziowa	2 „	koed.	—	ruski	—	1200m²	

Podania o posady objęte powyższym konkursem, należy wnosić drogą służbową w terminie do końca kwietnia 1934 r.

Ogłoszenia.

Konkurs w sprawie urlopów w roku szk. 1934/35 na studja w Państwowym Instytucie Nauczycielskim w Warszawie.

Okólnik Kuratorjum O. S. Lw. Nr. 42 z dnia 25-go stycznia 1934 r. (Nr. I. 1560/34) do inspektoratów szkolnych i dyrekcyj zakładów kształcenia nauczycieli.

Ministerstwo W. R. i O. P. zarządzeniem z dnia 12 stycznia br. Nr. II. P. 11633/33 ogłosiło konkurs na urlopy płatne dla kandydatów na I rok studjów w Państwowym Instytucie Nauczycielskim w Warszawie w roku szkolnym 1934/35 na następujących warunkach:

1) O przyjęcie mogą się ubiegać kierownicy (czki) i stali (łe) nauczyciele (ki) publicznych szkół powszechnych, szkół ćwiczeń przy seminarjach nauczycielskich i szkół specjalnych, którzy (re) najpóźniej w roku 1930 ukończyli (ły) wyższy kurs nauczycielski lub analogiczne studja.

2) Przy przyjmowaniu będą przedewszystkiem uwzględnione osoby, które wykazały szczególne zainteresowanie i uzdolnienie pedagogiczne oraz zamiłowanie do pracy o charakterze społecznym na terenie szkoły (zrozumienie wpływu czynników socjologicznych w poznaniu dziecka, współpracy szkoły z domem i t. d.).

3) Kandydaci winni posiadać znajomość jednego z języków obcych (angielskiego, francuskiego lub niemieckiego) w stopniu, umożliwiającym im korzystanie z literatury naukowej.

4) Pierwszeństwo będą mieli kandydaci, którzy nie ukończyli 35 lat życia.

5) Podanie o przyjęcie na 1-szy rok studjów w Instytucie Nauczycielskim należy wnosić drogą służbową do Ministerstwa W. R. i O. P. w terminie do dnia 8 kwietnia 1934 r. i zaopatrzyć w następujące załączniki:

a) Dokładny życiorys, własnoręcznie napisany, z wyszczególnieniem przebiegu dotychczasowych studjów i praktyki nauczycielskiej. W życiorysie należy pomieścić szczegółowe sprawozdanie z dotychczasowej pracy wychowawczej, dydaktycznej i społecznej. Do życiorysu należy dołączyć referat na temat dokonanych przez petenta spostrzeżeń z życia dzieci na podstawie dotychczasowej praktyki. b) Świadectwa szkolne i egzaminacyjne oraz inne dowody wykonanych prac i odbytych studjów, np. zaświadczenia z udziału w kursach wakacyjnych (w oryginałach). c) Odpis wykazu stanu służby. d) Wykaz przerobionej lektury. e) Deklarację według załączonego wzoru. f) 2 nienaklejone fotografje z własnoręcznym, czytelnym podpisem. Bezpośrednio przełożona władza służbowa dołączy ponadto wyciąg z wykazu kwalifikacyjnego oraz szczegółową opinję o kandydacie.

6) O ostatecznem przyjęciu do Instytutu rozstrzygnie kollokwjum wstępne, które odbędzie się 17 czerwca 1934 r. (godz. 8 rano) w Instytucie Nauczycielskim w Warszawie (Al. Ujazdowskie 20).

Przy kollokwjum tem winni kandydaci wykazać znajomość anatomji i fizjologji człowieka w zakresie podręcznika Sosnowskiego lub Wyhowskiego oraz ogólną znajomość najnowszych kierunków wychowania i nauczania np. na podstawie przestudiowania dwu z poniższych książek.

1. J. Joteyko. Jedność szkolnictwa ze stanowiska psychologji potrzeb społecznych. Warszawa „Nasza Księgarnia" r. 1930.

2. Ziemnowicz. Problemy wychowania współczesnego. Warszawa. Tow. Wydawnicze lub Rowid — Szkoła twórcza. Kraków. Gebethner i Wolff.

3. Hessen. Podstawy pedagogiki. Warszawa, Nasza Księgarnia 1932 r.

Jeżeli z dotychczasowych studjów kandydata nie wynika w sposób niewątpliwy, iż opanował on dostatecznie język obcy, sprawdzona będzie przy egzaminie jego znajomość posługiwania się literaturą w języku obcym.

7) Kandydaci dopuszczeni do egzaminu wstępnego poddani będą na miejscu badaniu lekarskiemu dla stwierdzenia, czy stan zdrowia umożliwia im studja.

8) Nauczyciele przyjęci do Instytutu otrzymują płatny urlop (względnie płatny za zwrotem kosztów zastępstwa lub bezpłatny) na pierwszy rok studjów t. j. na rok szkolny 1934/35, na warunkach, określonych w deklaracji. Zależnie od wyników pracy w pierwszym roku studjów urlop zostanie przedłużony na następny rok szkolny.

Słuchacze I roku studjów urlopowani na rok szkolny 1933/34 winni wnieść podania o przedłużenie urlopu na rok szkolny 1934/35 (dla ukończenia drugiego roku studjów) w terminie do dnia 1 kwietnia 1934 r. w drodze służbowej do Ministerstwa. Podania zostaną rozstrzygnięte po rozpatrzeniu opinji Dyrekcji Instytutu oraz władzy szkolnej II instancji.

Wobec ograniczenia ilości miejsc w Instytucie, będą mogli (ły) być przyjęci (te) istotnie tylko wybitni (ne) nauczyciele (lki).

Deklaracja.

Prosząc o przyjęcie do Państwowego Instytutu Nauczycielskiego w Warszawie, niniejszem zobowiązuję się:

1. przestrzegać ściśle postanowień regulaminów, obowiązujących w Instytucie Nauczycielskim;

2. nie obejmować bez porozumienia z dyrekcją Instytutu Nauczycielskiego żadnych zajęć ubocznych;

3. w razie uzyskania celem pracy w Instytucie Nauczycielskim urlopu płatnego, pracować — niezależnie od zobowiązań, przyjętych uprzednio z powodu pobierania stypendjum, czy urlopu płatnego — w ciągu lat czterech od daty ukończenia Instytutu w szkolnictwie państwowem lub publicznem na stanowisku, które wyznaczą mi władze szkolne najdalej w tymże okresie czasu.

Gdybym z własnej winy, czego ocenę pozostawiam władzom szkolnym, przerwał (a) studja, lub po ich ukończeniu nie wypełnił (a) zobowiązań wyżej wymienionych w punkcie 3, zobowiązuję się zwrócić do Skarbu Państwa całą kwotę, otrzymaną tytułem poborów służbowych w czasie studjów w Państwowym Instytucie, odbytych na podstawie urlopu płatnego.

. . . .
podpis

Kierownik . . . . / Nauczyciel . . . . szkoły . . . . klasowej w . . . .

w powiecie . . . .

w . . . . . . dnia . . . . 193 r.

Wypłata pensji za order „Virtuti Militari" na rok 1934.

Nr. B. P. 54486/33. Opierając się na piśmie Ministerstwa Skarbu z dnia 9 grudnia 1933 r. Nr. D. III. 20684/3/33, Ministerstwo W. R. i O. P. pismem z dnia 20 grudnia 1933 r. Nr. BP. 19559/33 zawiadomiło, iż pensja orderowa, przypadająca kawalerom orderu „Virtuti Militari" za rok 1934, ma być wypłacona jednorazowo w pełnej wysokości w terminie. począwszy od dnia 2 stycznia 1934 r. na zasadach, ustalonych zarządzeniem Ministerstwa Skarbu z dnia 4 marca 1929 r. L. D. VII. 313/2.

Książki, Czasopisma.

Podręcznik do nauki języka łacińskiego w I klasie gimnazjum.

Okólnik Min. W. R. i O. P. Nr. 11 z dnia 23 stycznia 1934 r. (I. Pr. 287/34).

Nr. II. 2243/34. Ministerstwo zwraca uwagę, że zgodnie z obowiązującym programem nauki języka łacińskiego w klasie I gimnazjalnej (okólnik Nr. 110 z dnia 14 lipca 1933 r. I. Pr. 2589/33) powinien podręcznik do nauki tego przedmiotu w tej klasie zawierać obok ustępów łacińskich i krótkich tekstów polskich do przekładu na język łaciński również dłuższe ustępy polskie związane treściowo z łacińskiemi i oświetlające w przystępny sposób różne szczegóły z życia dawnych Rzymian.

Wobec tego należy się przy nauce języka łacińskiego w kl. I gimnazjum posługiwać się jedynie takiemi podręcznikami, które odpowiadają w zupełności wymienionym warunkom.

Podsekretarz Stanu: *Kazimierz Pieracki*, wr.

Ustrój i organizacja szkolnictwa w Polsce.

Państ. Wydawnictwo Książek Szkolnych we Lwowie (Kurkowa 21) wydało świeżo książkę p. t. Ustrój i organizacja szkolnictwa w Polsce (ustawy, rozporządzenia, okólniki).

Wydawnictwo to składa się z dwóch części.

W części pierwszej są zebrane ustawy i rozporządzenia, dotyczące szkół państwowych i publicznych, w szczególności: ustawa z dnia 11-go marca 1932 r. i rozporządzenia Ministra W. R. i O. P. z dnia 1-go kwietnia 1932 r., 30-go maja 1932 r. o ustroju szkolnictwa, z dnia 31-go października 1933 r. o organizacji gimnazjów państwowych, z dnia 21-go listopada 1933 r. o organizacji publ. szkół powszech. i organizacji szkolnictwa zawodowego.

Część druga zawiera ustawę, rozporządzenia i okólniki Ministerstwa W. R. i O. P. o szkołach prywatnych i organizacji roku szkolnego.

Kuratorjum O. S. Lw. zwraca uwagę Ogółu Nauczycielstwa na to wydawnictwo, które ze względu na zasadnicze znaczenie i doniosłość wymienionych ustaw i rozporządzeń winno znaleźć się w ręku każdego nauczyciela.

Cena broszurki wynosi 90 gr za egzemplarz.

Książki nadesłane.

Książnica-Atlas.

T. Sierzputowski i S. Klebanowski. Rachunki dla I klasy szkoły powszechnej. Cena 70 gr.

T. Sierzputowski i S. Klebanowski. Rachunki dla II klasy szkoły powszechnej. Cena 1 zł.

Francis Hodgson Burneth. Little Lord Fauntleroy. Opracowali dr. A. Kreusler i dr. S. Stamm. (Bibljoteka angielska Z. 2).

John Bennet. Skowronek (Master Skylark). Przełożyła Stanisława Honesti. (Bibljoteka Iskier).

Julian Podoski. Rycerze z K. O. P. Powieść. (Bibljoteka Iskier).

Gen. Marjusz Zaruski. Na skrzydłach jachtów. (Dookoła Ziemi. Biblioteczka Geograficzno-podróżnicza, wydawana staraniem Zrzeszenia Polskich Nauczycieli Geografji T. 10).

Dr. Kazimierz Sośnicki. Podstawy wychowania państwowego. (Bibljoteka Pedagogiczno-Dydaktyczna, pod redakcją prof. dr. Z. Mysłakowskiego Nr. 11).

Dr. Ed. Claperede, profesor Uniwersytetu Genewskiego. Wychowanie funkcjonalne. Z oryginału francuskiego p. t. L'Education Fonctionnelle przełożyła Marja Ziembińska. (Bibljoteka Przekładów Dzieł Pedagogicznych. T. 22, pod redakcją dr. Zygmunta Ziembińskiego).

John Mac Cunn, em. profesor filozofji Uniwersytetu w Liverpool. Kształcenie charakteru. Zagadnienia etyczno-pedagogiczne. Z 6-go wyd. oryginału p. t. The Making of Character przełożyła Z. Jętkiewiczowa. Przejrzał i do druku przygotował prof. dr. B. Nawroczyński. (Bibljoteka Przekładów Dzieł Pedagogicznych, T. 6 pod redakcją dr. Zygmunta Ziembińskiego).

John Dewey. Moje Pedagogiczne Credo. Z oryginału p. t. My Pedagogic Creed przełożył Józef Pieter. Szkoła a Społeczeństwo. Z II-go wydania oryginału p. t. The School And Society. przełożyła Róża Czaplińska-Mutermilchowa. (Bibljoteka Przekładów Dzieł Pedagogicznych. T. 1, pod redakcja dr. Zygmunta Ziembińskiego).

Zenon Klemensiewicz. Poradnik dla nauczyciela do podręcznika „Język Polski dla I klasy gimnazjalnej".

Zenon Klemensiewicz. Pogadanki o języku polskim. Z obrazkami. Część pierwsza dla I i II klasy szkoły powszechnej. Cena 40 gr.

Zenon Klemensiewicz. Poradnik dla nauczyciela do podręcznika „Język Polski" dla V klasy szkoły powszechnej.

Zenon Klemensiewicz. Poradnik dla nauczyciela do podręcznika „Pogadanki o języku polskim" dla I i II klasy szkoły powszechnej.

Zenon Klemensiewicz. Język Polski. Ćwiczenia i pogadanki gramatyczne dla V klasy szkoły powszechnej. Cena 60 gr.

Zenon Klemensiewicz. Język Polski. Ćwiczenia i pogadanki gramatyczne dla klasy gimnazjalnej. Cena 70 gr.

H. Gaertner i A. Passendorfer. Poradnik gramatyczny. Najważniejsze prawidła i wskazówki gramatyczne z podaniem form nastręczających wątpliwości — a ze szczególnem uwzględnieniem poprawnego wymawiania i stosunku mowy żywej do pisanej, do użytku uczniów szkół powszechnych i średnich.

Henryk Gaertner. Mowa polska. Podręcznik do nauki o języku dla I klasy gimnazjalnej. Cena 70 groszy.

Henryk Gaertner. Przewodnik metodyczny do podręcznika „Mowa Polska" dla I klasy gimnazjalnej.

Stanisław Pawłowski. Wskazówki metodyczne do podręcznika „Geografja Polski" dla I klasy gimnazjalnej.

Stanisław Pawłowski. Geografja Polski. Dla I klasy gimnazjalnej z mapką i 51 ilustracjami. Cena zł 2.10.

Stanisław Tync i Józef Gołąbek. Piękna nasza Polska cała. Czytanki polskie dla V klasy szkoły powszechnej. Cena zł 1.90.

S. Banach, W. Sierpiński, W. Stożek. Arytmetyka i geografja dla V klasy szkoły powszechnej. Cena 1.60 zł.

S. Banach, W. Sierpiński, W. Stożek. Arytmetyka dla I klasy gimnazjalnej.

Henryka Weintalówna. Tablica ilorazów inteligencji dla posługujących się testami Bineta-Termana.

Stanisław Irzyk. Dzienny rozkład materjału naukowego dla V klasy szkół powszechnych.

Świat i Życie. Ukazały się już dwa zeszyty tomu II wydawnictwa „Świat i Życie" (Książnica - Atlas).

Jak zwykle w wydawnictwie tem są reprezentowane niemal równomierne wszystkie działy nauki i życia.

Numer 1 tomu II zawiera między innemi ważniejsze artykuły jak: Dyplomacja, Drukarnia, Drzewo i przemysł drzewny, Dziecko, Dziedziczność, Dzieworodztwo, zeszyt 2 obejmuje artykuły na literę E. Zeszyt ten zapoznaje czytelnika głównie z zagadnieniem elektryczności z najróżniejszych punktów widzenia, (Elektryczność, Elektron, Elektryfikacja), nadto

zawiera obok artykułów historycznych i historyczno-literackich (Epopeje i epika, Egipt) także kilka artykułów z filozofji (Egoizm, Estetyka, Etyka), wreszcie artykuły: Encyklopedja, Ekonomja, Elita.

Nasza Księgarnia Sp. Akc.

Związku Nauczycielstwa Polskiego. Warszawa, ul. Świętokrzyska 18.

Dr. Jan Kuchta. Rozwój psychiczny młodzieży, a praca szkolna. wydanie II (Wykłady wygłoszone na ministerjalnych kursach wychowawczych dla inspektorów szkół powszechnych, nauczycieli i dyrektorów szkół średnich w r. 1931/1932).

S. M. Studnicki. Jak obserwować dzieci. Metodyka i program obserwacyj systematycznych oraz wskazówki dla nauczycieli, rodziców i wychowawców. Wydanie II uzupełnione. (Z praktyki szkolnej. Nr. 12).

Dr. Charlotta Bühler, prof. uniwersytetu w Wiedniu. Dziecięctwo i młodzież. Geneza świadomości. Z drugiego i częściowo trzeciego powiększonego wyd. niemieckiego przełożyła Wanda Ptaszyńska. (Bibljoteka dzieł pedagogicznych. Rok VIII. Nr. 34, 35, 36).

Encyklopedja wychowania. Tom I. Kwiecień 1933. Z. 2. Maj 1933 r. Z. 3, Czerwiec 1933 r. Z. 4. Redaktor Naczelny dr. Stanisław Łempicki, prof. Uniwersytetu we Lwowie.

Zagadnienia seksualne dziecka i młodzieży szkolnej. *Albert Dryjski* (Bibljoteka Dzieł Pedagogicznych. Nakładem „Naszej Księgarni". Spółka Akc. Związku Naucz. Polskiego).

W pracy opartej na obfitej literaturze naukowej, rozpatruje autor zagadnienie seksualne dziecka i młodzieży szkolnej ze stanowiska biologicznego, psychologicznego i pedagogicznego.

Ze względu na wyczerpujące ujęcie zagadnienia znajdzie nauczyciel — wychowawca w książce powyższej wiele pożytecznego materjału.

Obchody uroczystości i inne fragmenty z życia szkolnego. H. *Grzesińska.* Z praktyki szkolnej. Nr. 20. Cz. 1. Nakładem Naszej Księgarni. Sp. Akc. Związku Naucz. Pol.

W sposób sprawozdawczy przedstawia autorka obchody i uroczystości urządzane w szkole 7-klasowej, podkreślając czynny udział dzieci w przygotowaniu uroczystości. Ze względu na dość obfity materjał i odpowiednie ujęcie — może książeczka oddać znaczne usługi nauczycielstwu szkół powszechnych.

Cena ogłoszeń: Cała strona 120 zł., pół strony 65 zł., ćwierć strony 35 zł.

Adres Redakcji i Administracji:

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego we Lwowie, ul. Karmelicka 1. 4.

Czcionkami drukarni i litografii Piller - Neumanna we Lwowie, ul. Łyczakowska 3